

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNİKA

LETO VI.

ŠTEVILKA 46

NOVEMBER 1978

KRAJEVNI SAMOPRISPEVEK RODI SA-DOVE

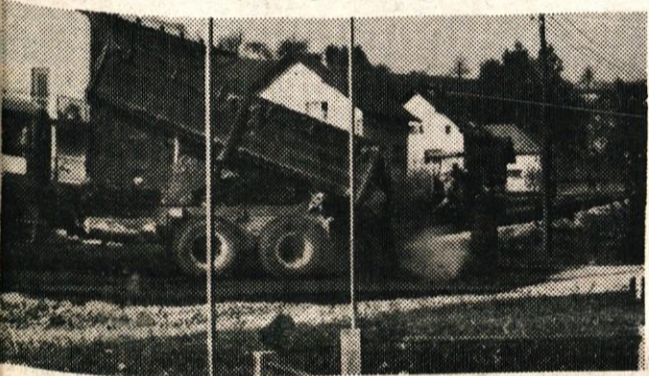
Asfaltiranje cest

V letu 1976 je bil v krajevni skupnosti Drenov grič—Lesno brdo izglasovan samoprispevek za rekonstrukcijo in asfaltiranje krajevnih cest. Višina samoprispevka je bila določena na 1,5% od osebnih dohodkov.

S programom, sprejetim z referendumom, smo predvideli etapno asfaltiranje vseh važnejših cest v krajevni skupnosti. Kot prva etapa je bila predvidena obnova in asfaltiranje ceste, ki se odcepi od magistralne ceste Ljubljana—Vrhnik pri gostilni Kavčič in poteka skozi Drenov grič ter proti Horjulu. Ta cesta je zelo obremenjena, ker jo številni motorizirani turisti in nedeljski izletniki uporabljajo kot obvoznico proti Ljubljani, po njej pa tudi odvažajo material iz Kamnoloma, ki ga ima na območju naše KS Mineral iz Ljubljane.

Vse od izglasovanja samoprispevka so se na vseh zborih občanov ter drugih sestankih KS oziroma povsod, kjer so se zbirale večje skupine občanov, pojavljala vprašanja, kdaj bomo dobili asfalt. Toda samo sredstva, zbrana s samoprispevkom, niso zadostala za pričetek gradnje.

V letošnjem letu smo se odločili, da je nujno pridobiti dodatna sredstva in pričeti z asfaltiranjem, da sredstva samoprispevka ne bodo izgubljala na vrednosti. Obrnili smo se na izvršni svet SO Vrhnik, ki nam je odobril kredit, katerega bomo odplačevali iz sredstev samoprispevka, ki se bodo zbrala v naslednjih treh letih. Prav tako smo se s pomočjo izvršnega sveta in predstavnikov DPO občine Vrhnik uspeli dogovoriti z Mineralom, da prispeva

Občani Drenovega griča slavijo delovno zmago. Asfaltirali so si ceste. Naša fotografija je nastala ob zaključnih delih.

del sredstev, kajti prav zaradi prevoza njihovih težkih tovornjakov je potrebno zgraditi močnejši oziroma debelejši asfalt.

Veliko razumevanja za naše potrebe so pokazali tudi v IUV, kjer je zaposlenih precej naših krajanov, saj so prispevali precejšen del sredstev, nekaj sredstev je prispeval tudi Mercator, katerega trgovina stoji ob tej cesti, pa tudi SKIS — Temeljna enota za ceste ni bila brez poslušna za naše potrebe.

Vsa tako zbrana sredstva pa še niso v celoti zadostovala za pokritje predračunske vrednosti, zato so neposredno prizadeti krajan, ki stanujejo ob tej cesti, zbrali še dodatna potrebna sredstva. Večina krajanov se je akciji zbiranja dodatnih sredstev takoj odzvala ne glede na njihov materialni položaj.

Spodbujeni s to akcijo, so se tudi prebivalci ob cesti, ki se odcepi pri gasilskem domu, to je t.i. Gasilske ulice in ob cesti na Boben odločili, da bodo zbrali sredstva za asfaltiranje še teh dveh cest. Ti dve cesti sta bili v programu predvideni za asfaltiranje v tretji fazi, zato so prizadeti krajan zbrali skoraj vsa potrebna sredstva in tako sta asfaltirani tudi ti dve cesti.

S samoprispevkom se bodo sredstva zbirala še do polovice leta 1981. Iz teh sredstev bomo odplačevali anuitete za najeti kredit, z ostankom pa upamo, da bomo lahko ob pomoči širše družbene skupnosti nadaljevali z uresničevanjem našega programa in postopoma asfaltirali vse važnejše ceste v KS.

Prepričani smo, da bomo v primeru potrebe vsi enotni in izglasovali podaljšanje samoprispevka, kajti že iz sedanje akcije vidimo, da s skupno akcijo in sodelovanjem vseh občanov lahko mnogo storimo za izboljšanje življenjskih pogojev vseh nas.

J. T.

OB DNEVU REPUBLIKE

V teh dneh se povsod po naši domovini spominjamo na pomembni dogodek, na dan, katerega v zgodovini jugoslovanskih narodov ne bomo nikoli pozabili.

35 let je minilo od takrat, 35 let neprestanih bojov za uresničitev načel, ki so bila zapisana sredi vojne vihre, 34 let ustvarjalnega, revolucionarnega dela. Republika je iz leta v leto bogatejša, vedno bolj se uresničujejo svetli cilji revolucije: Delu čast in oblast!

Preselimo se za trenutek v leto 1943, zamislimo si 29. november v mestecu Jajcu v socialistični republiki Bosni. Takrat so odposlanci vseh republik na II. zasedanju AVNOJ v noči 29. na 30. november sprejeli zgodovinske odločitve. Jugoslavija je postala zvezna republika. To je bil začetek novega svetlejšega obdobja, začetek naše prihodnosti, ki jo oblikujemo mi sami kot delovni ljudje in občani.

Po tem zgodovinskem dogodku so bili uspehi narodnoosvobodilnega boja vedno večji in ugled nove Jugoslavije je zaradi njenih uspehov vedno bolj rasel. Na poti ustvarjanja pa smo naleteli na razne poskuse, da bi razredni sovražnik, tako znotraj kot zunaj, hotel razbiti naša prizadevanja za doseg cilja. ZKJ in tov. Tito sta bila vseskozi vodnik naše notranje in zunanje politike in pobudnik uvedbe delavskega samoupravljanja v naši družbi.

Prav uvedba delavskega samoupravljanja je prizadevanja za napredek in razvoj družbe še pospešila. Delavec si je tako začel sam rezati svoj kos kruha. To mu je dajalo dovolj energije, da je življenje okrog sebe še dopolnjeval in izboljševal.

tako da imamo danes že močno ekonomsko osnovo za večji in boljši družbeni in osebni standard.

Za uresničevanje novih idej in ciljev pa niso dovolj le želje spremeniti obstoječe stanje, do katerega smo velikokrat kritično razpoloženi. Za to so potrebni programi in sposobnost za akcijo. To pomeni, moramo te-

in trenutnosti, roka, ki spremeni današnji svet svetlobe in zelenila sončnosti v vsej svoji rasti in nasmeh v nas v eno samo sivo večnost brez cest in vodnjakov, brez luž in rož, brez ljubezni. Tudi ta roka je od nekoga izmed nas. Človeka!

Po vojni je zrasla nova, mlada generacija. Za strahote vojne ve le iz knjig, časopisov in pripovedovanj. Ne moremo verjeti, da še obstaja sovraštvo, ki preganja svobodomiselnih ljudi, sovraštvo,

Za praznik republike 29. november čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom in vam želimo še veliko delovnih uspehov.

Skupščina občine
Družbenopolitične organizacije
Samoupravne interesne skupnosti
Naš časopis

meljito in jasno vedeti, kaj hočemo in kdo lahko akcijo vodi. Za izpolnjevanje te funkcije so potrebne zavestno organizirane politične sile. Kvalitetno delo političnih organizacij mora v vsakem trenutku krepiti samoupravljanje in njegovo ustvarjalno moč.

Zavedati se moramo, da je človeški razum bil vedno v mejah njegove moči.

Tisto, kar človek naredi, lahko ustavi če že ne uniči. Svoje delo lahko popravlja in izboljšuje. Toda, kakor se pri otroku dobre lastnosti pomešajo s slabimi, ki so plod nas, tako tudi človeško dejanje dobi prizvok zle nujnosti.

Kdo od nas še ni govoril o atomski bombi? Toda nihče od nas še ni občutil strahote in doživel tistega, kar je bilo samo enkrat spočeto, samo enkrat rojeno in zaživeto. Roka, ki ustavi trenutek v vsej svoji majhnosti

ki lahko tudi mori in za sabo pušča temačno sled mrtvila in razdejavanja.

Naša družbena ureditev daje vsakemu posamezniku možnost, ne samo to, od posameznika celo želi, da pomaga z vsemi svojimi močmi graditi naš jutri. Živimo v času in prostoru, ko se vsak posameznik zaveda pomembnosti trenutka, pomembnosti odločitev, ki jih sprejema, kajti ve, da bodo posledice neodgovornih in nepremišljenih odločitev nosil sam in ne neka družba, kajti ni družbe brez posameznika in obratno.

Tudi v naši družbenopolitični skupnosti so bili napravljeni brez dvoma pomembni uspehi in velik napredek na celotnem področju.

Nova ustava, zakon o združenem delu, sklepi kongresov ZK in sklepi kongresov drugih DPO pa tudi bogata mednarodna dejavnost Jugoslavije pod vodstvom tov. Tita, najbolj zgovorno pričajo o tem, kako močno so v naših srcih zaisidrani republika, Tito, revolucija in sreča. Ponosni in srečni smo ob doseženih uspehih ter trdno odločeni, da v sredinah, kjer delamo in živimo še učinkoviteje razvijamo in utrjujemo največje pridobitve revolucionarnega boja: samoupravljanje, bratstvo in enotnost ter enakost — pogoje za človekovo srečo.

JOŽE SOJER

Ob jubileju, 35. obletnici AVNOJ

vabimo vse občane

na osrednjo občinsko proslavo v počastitev dneva republike

Proslava bo 24. novembra

ob 19. uri

v Cankarjevem domu na Vrhniku

Družbenopolitične organizacije

RAZŠIRJENA SEJA IZVRŠNEGA ODBORA PREDSEDSTVA OK SZDL OB PRIPRAVAH NA VOLITVE

ŽE OPRAVLJENE PRVE AKTIVNOSTI

Priprava na volitve so bila osrednja tema šeste razširjene seje izvršnega odbora predsedstva OK SZDL, ki so se je udeležili tudi predsedniki krajevnih konferenc. Obravnavali so tudi predlog o oblikovanju, merilih in številu članov OK SZDL, finančni načrt OK SZDL za leto 1978 in osnutek načrta za prihodnje leto, zahtevo vrhniških kmetov, da se na Vrhniku organizira obrat za kooperacijo gozdnega gospodarstva Ljubljana ter skupno porabo v letu 1978 in 1979-80 za SIS s področja zdravstvenega varstva.

Priprave na volitve so v polnem teku.

Že pred tremi meseci so se začele družbenopolitične priprave na volitve v KS, ki morajo biti končane do konca letošnjega leta. Krajevne skupnosti morajo sprejeti nove statute ali dopolniti obstoječe, oblikovati krajevne skupščine, ki bodo delegatsko sestavljene in vanje izvoliti delegate. Ko bodo v KS oblikovane nove delegatsko sestavljene skupščine, se morajo konstituirati, izvoliti predsednika in podpredsednika, svet KS, odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozščito, poravnalni svet, svet potrošnikov in po potrebi tudi druge organe ter čimpreje začeti z delom.

Sedaj pa so stekle tudi priprave za oblikovanje in volitve v krajevne konference socialistične zveze. Iz razprave je bilo razvidno, da so že opravljene prve aktivnosti. Za oblikovanje krajevnih konferenc pa je potrebno pripraviti ustrezne sklepe o oblikovanju, merilih in številu članov in to po približno enakem vzorcu, kot je pripravljen predlog za novo sestavo občinske konference, ki bo konstituirana konec marca ali v začetku aprila prihodnjega leta. Oblikovan je tudi predlog sklepa, da bi v sedmih KS sestavljali krajevno konferenco SZDL vsi delovni ljudje in občani. Gre za naše najmanjše KS.

Člani IO, predsedniki krajevnih konferenc in za posamezne KK SZDL zadolženi člani predsedstva OK SZDL, ki jih je zadolžilo predsedstvo morajo takoj pregledati kako potekajo priprave tako za oblikovanje skupščin KS kot za sestavo novih krajevnih konferenc SZDL in njihovih organov in nuditi pomoč ter vplivati, da bodo izvršni odbori sestavljeni po frontnem principu. Da bodo v njih poleg delegatov SZDL tudi delegati ZKJ, sindikata, ZZB NOV, ZSMS in družbenih organizacij in društev.

P. F.

Volitve v SZDL — naloga vseh nas

Za nami so kongresi, ki so pomenili delovni in akcijski dogovor naših družbenopolitičnih organizacij, sedaj pa smo pričeli še z volilnimi konferencami Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije. Začela se je izredno pomembna družbenopolitična akcija — volitve v krajevne konference in občinsko konferenco SZDL, ki bo potekala vse do začetka prihodnjega leta.

Volitve delegatov v nove konference SZDL pomenijo široko izvedeno aktivnost vseh delovnih ljudi in občanov ter vseh njihovih organiziranih socialističnih sil, še zlasti vseh družbenopolitičnih organizacij z ZK na čelu. Vsi se moramo zavedati, da je pomembno, kako bomo volilno aktivnost usmerjali in s katerimi nalogami jo bomo povezovali. Zavedati se moramo, da se ne sme dogajati, da bi jo krčili in zoževali samo na volilne postopke, rokovnik in pravila. Ni cilj samo ta, da pridemo do novih kadrovskih rešitev v celotni organiziranosti socialistične zveze. Naloge, ki jih imamo ob volitvah, moramo izkoristiti za še širšo mobilizacijo ljudi do samoupravnih, ekonomskih, socialnih, političnih, kulturnih in drugih pomembnih vprašanj, s katerimi se delovni človek in občan srečujejo. Seveda pa morajo biti v tem procesu prisotni in aktivni vsi družbenopolitični dejavniki, vse družbenopolitične organizacije in sicer že sedaj na samem začetku.

Večkrat slišimo pripombe, da mora biti SZDL odzivnejša na življenjske probleme in vprašanja, s katerimi se srečujemo v vsakdanjem delu, na vprašanja, ki ljudi težijo, da o njih govorijo, niso pa vključeni v organizirano izmenjavo mnenj in v pomoč pri iskanju najboljših in konkretnih rešitev. Sedaj je torej priložnost in celo dolžnost vseh nas, da ob evidentiranju in kandidiranju vodilnih funkcij posvečamo vso skrb ustreznim kadrovskim rešitvam za predsednike svetov, koordinacijskih odborov, sekcij, ki morajo tako kot konference SZDL odražati frontni sestav. Na te funkcije moramo torej kadrovati ljudi, ki bodo delovni in sposobni samostojno in samoiniciativno voditi in usmerjati družbenopolitično aktivnost teh organov. Kajti zavedati se moramo, da mnogokrat eden ali dva človeka na vodilnem položaju ne zmoreta vsega dela, pa naj bo to na krajevnem ali občinskem nivoju.

Ravno sedaj ne smemo biti pasivni, poskušati je treba »tiho« kritizersko strast spremeniti v aktiven, kreativen in pošten odnos. Če na tem področju ne bomo napredovali, bomo zaostajali na celotnem področju uveljavljanja neposrednih demokratičnih oblik družbenega delovanja in vpliva.

P. F.

PO 9. KONGRESU ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE

Krepitev delovanja

V letošnjem letu so člani sindikata analizirali uspehe svojega delovanja, hkrati pa pripravljali načrte za prihodnje delo. Konec oktobra je bil v Mariboru 9. kongres ZSS, na katerem je organizacija sindikata napravila obračun zadnjih štirih let, obenem pa začrtala smeri svoje nadaljnje akcije.

Po kritični analizi razmer, ki je bila opravljena v občinski organizaciji sindikata ter v osnovnih organizacijah, je bila dogovorjena in potrjena nadaljnja temeljna usmeritev. Preverili in pogledali smo že dosežene uspehe pri utrjevanju sodelovanja med sindikatom in drugimi družbenopolitičnimi organizacijami. Tu naj omenim predvsem Zvezo komunistov kot avangardo delavskega razreda ter SZDL, kjer se najbolj konkretno sodelovanje vidi v krajevnih skupnostih.

Ugotavljamo, da je temeljno vprašanje uspešnosti Zveze sindikatov v učinkovitosti osnovne organizacije Zveze sindikatov. To vprašanje je prevladovalo že na 8. kongresu ZSS in ni danes nič manj aktualno, prav tako, kot je pomembno za vsako drugo družbenopolitično organizacijo. Na Vrhnikih imajo 4700 članov sindikata v 46 osnovnih organizacijah. Ob dobri aktivnosti osnovne organizacije bi marsikatero nalogo bolje in hitreje opravili, kot nam to uspeva sedaj. Da bomo povečali uspešnost osnovnih organizacij Zveze sindikatov bomo še naprej krepili vlogo sindikalnih skupin, ki naj povečajo množičnost in demokratično možnost izražanja interesov delavcev ter odgovornost izvršnih

V počastitev kongresa smo na Vrhnikih pripravili kulturno manifestacijo — nastop sindikalnih pevskih zborov LIKO Borovnica in LIKO Verd ter pevski zbor IUV Vrhnik, sodelovala pa je tudi dramska skupina ZKO. Slavnostni govornik je bil sekretar občinskega komiteja ZKS Jože Sojer.

odborov osnovnih organizacij Zveze sindikatov, ki morajo postati vodstva osnovne organizacije in prvo srečanje posamičnih in skupnih interesov, njihov usklajevalec in zagajatelj za akcijo, ki je družbeno potrebna. Da je temu res tako, naj povzamem tudi odlomek iz govora predsednika RS Zveze sindikatov Slovenije, tovariša Vinka Hafnerja, ki ga je imel ob koncu 9. kongresa ZSS v Mariboru:

»Prva je krepitev samostojnosti in učinkovitosti osnovne organizacije sindikata v temeljni organizaciji združenega dela in delovnih skupnostih tam, kjer se največ in zmeraj več odloča o življenjskem položaju delavca. Temu morajo biti podrejene prav vse oblike organiziranosti v Zvezi sindikatov od osnovne organizacije do zveznega sveta. Temu moramo tudi podrediti različne oblike svojega delovanja.«

Sedaj je pomembno, koliko smo sposobni, da dobro zastavljeno usmeritev in sklepe kongresa dejansko uresničimo v življenju. SP

Iz dela ZRVS

STRELJANJE Z MALOKALIBRSKIMI PUŠKAMI

V mesecu oktobru smo izvedli tudi orientacijski pohod in streljanje za vse člane ZRVS obveznike. Udeležba je bila zadovoljiva. Tudi rezultati streljanja so bili odlični. Streljanje se je izvedlo z MK puškami, katere nam je dala na razpolago strelska družina.

ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE

V mesecu oktobru smo izvedli občinsko taktično orientacijsko tekmovanje s streljanjem. Tekmovanje je odlično uspelo z ozirom na lepo vreme in udeležbo. Letos smo prvič tekmovali za prehodni pokal.

Vsaka KO ZRVS je na to tekmovanje poslala svoje ekipe s tremi člani. Na ogled tega tekmovanja smo povabili vse predsednike in tajnike KO ZRVS, ter predstavnike TO, LO in PM. Po končanem tekmovanju je bilo tovariško srečanje s prigrizkom na žaru in kozarcem vina. V prijetnem razpoloženju in

pogovoru o nadaljnjem delu v ZRVS smo podelili praktična darila trem najboljšim ekipam. Pokrovitelj tekmovanja je bila OK ZRVS in KO ZRVS Borovnica, ki je pripravila praktična darila (stole). To tekmovanje je bilo izvedeno na Pokojišču t.j. na območju KO ZRVS Borovnica. Člani ekip so pokazali veliko praktičnega znanja na terenu.

ZLATA KOLAJNA NA ODPRTEM PRVENSTVU LAO

Udeležili smo se tudi odprtega prvenstva LAO v streljanju. Z rezultati naše ekipe smo zelo zadovoljni in ponosni, saj je naš član mlajši oficir Gutnik Franc dosegel prvo mesto v streljanju s pištolo in zato prejel zlato kolajno. Tudi četrto mesto v streljanju s pištolo je zasedel naš član mlajši oficir Grom Franc in peto mesto mlajši oficir Sajevec Anton. Vsekakor je to pohvale vredno.

Oba ki sta streljala za ekipo ZRVS bo OK ZRVS nagradila in jima dala priznanja.

FRANCI KRAJNC

Ob dnevu mrtvih je bila na Drči žalna komemoracija v počastitev padlih v narodnoosvobodilni vojni in žrtev nasilja domačih ozdajalcev. Na grobnico je položila venec tudi delegacija družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine.

Jakob Leskovec Ambrož

27. oktobra smo streljali grobnici padlih borcev. Drči poslovlili od prvobitnih nosilca spomenice 1941 komunisti Leskovec Jakob.

Pokojni je izšel iz družine in moral se zelo od doma, da si je zaslužil vsakdanji kruh. Leto 1941 je izučil kovaške obrti, ki je pri različnih delodajalcih, do vstopa v službeno sškega roka. Po odsluženju vojaškega roka se je zaposlil v Opekarni Jelovšek na Vrhnikih, kjer je delal vse vstopa v partizane. Tako začetku okupacije je pri zbiranju orožja in mu in aktivno deloval v osvobodilni fronti. V Zvezo komunistov je bil sprejet decembra 1941. V času NOB je opravljal pomembne zadolžitve. Bil je komisar čete v Dolnem odredu, pozneje je bil postavljen za političnega sekretarja bataljona SKOJ. Po nemški okupaciji leta 1944 je dobil zadolžitve spodarskega referenta okraj Vrhnik. Pozneje je dodeljen za pomočnika rožitvenega oficirja ožske delavnice in v maju poslan v Dalmacijo, kjer je dobil zadolžitve vodje kolone. Po vojni se je zaposlil v Opekarni na Vrhnikih obratovodja in pozneje direktor. Opravljal je tudi različne funkcije v družbenopolitičnih organizacijah in na gospodarstvenem področju.

Za svojo dejavnost je odlikovan z medaljo za sluge za narod, ordenom hrabrost, ordenom za narod drugega reda, denom bratstva in edinstva, redom republike s srebrnim vencem.

Težka bolezen mu je leta 1981 godaj pretrgala nit življenja. Slava njegovemu spominu.

kurirji in vezisti

Dan je že bil, ko sva prispela na košenice pod vasjo PADEŽ. Kar naprej sva pogledovala na uro. Bližala se je že deseti, času napovedane javke, pred seboj sva pa imela še dobršen del poti, ki jo je bilo zaradi velikega snega in utrujenosti težko premagovati. Nekako ob 11.30 uri sva prispela na dogovorjeno mesto, a zveze ni bilo. Še vedno je močno snežilo. V snegu so se komaj še poznale neke sledi, nekdo se je tam prestopal in hodil. Očitno so bile to sledi kurirja, ki naju je na dogovorjeni javki čakal, a sva prišla prepozno.

Snežni metež je zakril še tiste skromne sledi, ki sva jih sprva opazila in tako nisva vedela kam se obrniti, da bi prispela v svojo novo enoto TV 17. Sprjazniti sva se morala z ugotovitvijo, da sva javko zamudila in ni nama preostalo drugega, kot da na dovoljenem mestu pričakava naslednjo, ki bo čez štiri dni.

Zavedla sva se težkega položaja v visokem snegu, brez potrebne opreme in hrane, do kraja obnemogla in utrujena, vendar nalogo komisarja JOKLA sva morala izvršiti. Poiskala sva primeren prostor pod košato smreko, pod njo za silo očistila sneg, nalomila smrekovih vejic in si uredila zasilno ležišče. Z zadnjo vžigalico, ki sva jo še imela sva si pripravila ogenj, polegla, se pokrila z edino tanko italijansko vojaško odejo in kmalu globoko zaspala.

Dolg je bil ta najin spanec in preutrujena se kar nisva mogla prebuditi. Pozno popoldan je že moralo biti, ko sva vsa premrzla in krmežljava le pogledala izpod odeje. Ogenj, ki sva ga ob prihodu na hitro pripravila je kar potonil v globokem snegu, še pepel je bil ves mrzel in moker. Vžigalice nisva imela nobene več, mrzlo pa je bilo tako, da sva trepetala kot šibi na vodi. Zobje so šklepetali, da se jih ni dalo ustavititi in za nameček sva bila še pošteno lačna. Kar naprej je še snežilo in debeli kosmi snežnik so se kar vsipali med smreke. Razmišljala sva, kaj storiti. V takem položaju je težko najti pravilno odločitev. Da bi sama iskala kurirsko karaulo v tako velikem gozdu in visokem snegu, bi bil pravi nesmisel, saj nisva niti približno vedela, kje spi. Počakati je bilo treba na naslednjo javko in nekako preživeti.

POPRAVEK

V prejšnji številki nam je zagodel tiskarski škrt v podlistku Kurirji in vezisti. Priimek padlega komandirja doma iz Padeža se pravilno glasi VIDMAR in ne Vladimir.

Domislil sem se, da le nekako obnoviva ogenj. Lotila sva se dela, čeprav v uspeh nisva niti sama prav dobro verjela.

Na srečo sem imel v svoji skromni opremi tudi žepni nož, krtačko za zobe, kdove pri kateri revkiziciji in kje sem jo staknil, in vžigalnik. Da, pravi vžigalnik z dobro polovico kresilnega kamenčka, ki pa je bil suh, saj že mesece ni vsrkal niti kapljice bencina. S temi skromnimi sredstvi sva pričela pripravljati ogenj. Zobna krtačka mi je dotedaj služila za vsa mogoča opravila, samo za tisto ne, čemur je pravzaprav namenjena. Tudi orožje, municijo sem že čistil z njo, a tako koristna ni bila še nikoli. Na njenem celuloidnem ročaju sem z nožem nastrugal nekakšno iverje, v držalo izdolbel luknjico in vanju vtaknil preostanek kresilnega kamenčka. Na bližnjih smrekah sva nabrala dober šop suhih vejic, jih tanko nacepila, ter pripravila še drug material za prvo tlenje. In potem sem z žepnim nožem počasi in previdno praskal po kresilnem kamenčku, da so iskre padale v nastrgane ostruške in pripravljeno metivo. Veliko isker je padlo na ta kupček in končno se je pokadilo. Še malo rahlega pihanja in pokazal se je plamen. Sprva ves nebogljen, a je le zagorelo. S spretnim prilaganjem pripravljenega drobirja se je plamenček večal in ogenj sva obnovila. Spet je postalo nekako toplo in vsa srečna sva se počutila. Nadaljnja skrb za ogenj ni bila težka. Dežurala sva, skrbno nabirala primerno dračje in drva in kar naprej kurila. Zdaj sva vedela, da bova morala pri ognju preživeti kar štiri dni, zato sva si bolje uredila tudi najin zasilni bivak. Z rokami in vejami sva razgrebla sneg okoli ognjišča, nabrala novih smrekovih vejic, jih pri ognju osušila in si izboljšala ležišče. Dolge so bile že začetne ure, kaj šele noči in dnevi do naslednje javke.

Na srečo do najinega bivaka ni bilo nobenih sledi in kar varna sva se počutila. V takem snegu naju res ne bo nihče iskal, vsako večjo hajko pa bi pravočasno opazila. Da bi imela le še kaj za pod zob. Lakota je huda stvar. Ko bi bilo vsaj malo čaja. Tega bi si lahko pripravila, a nisva imela nobene porcije, le vsak svojo žlico

in niti za griljanje hrane. Kako lepo bi bilo v brigadi, ki sva ni stila, sva razmišljala. Res v tej enoti ni bilo vsega na prosti lačni ne nismo bili in nikoli nisva bila tako sama. Ko bi imeli kakšno posodo, bi natopila snega in si skuhalo toplega čaja. lenih listov malinja in robide je bilo pod snegom še vedno.

MIRO se je končno domislil, da je bilo dobrih sto metrov od ognjišča v novembru 1942 taborišče PADEŠKE ČETE. Enote so kriili Italijani in belogardisti. Borci so se na ukaz komandirja teje umaknili, v kuhinji taborišča pa je ostalo nekaj porcij in par lončiči. logardisti so to posodo vso po vrsti preluknjali s strelji in tam je m Če najdeva kakšno porcijo, nama tudi čaja ne bo manjkalo. Na c sva na ogenj dovolj polen, da dalj časa ne bo treba prilagati in di pravila tja. Res sva prekopala precej snega a ne brez uspeha. ev sva nekaj preliknjane posode in le dvolitrski pločevinasti lončiči lahko uporabila za kuho. Kar tri luknje je imel. Zabila sva jih z sn čepi, v loncu natopila snega in si skuhalo malinovega čaja. Če se seveda brez sladkorja, a pogrela sva se. Tudi želodec ni bil v la žalostno prazen in bolje sva se počutila. Tako sva potem izaki dežurala pri ognju, da ne bi ugasnil in vsake toliko časa topila si kuhala čaj.

V staro taborišče PADEŠKE ČETE sva se podala še tretji dan najinega samevanja pod Kamnim Spet se je MIRO spomnil, da so kuharji pri kuhinji taborišča bližnjo dolinko, odmetavali velike goveje kosti. Tiste velike lovske, na katerih so prej obrali meso. Za lonce so bile prave in so jih zavrgli. Midva sva jih po tolikem času našla. Tudi linko sva prerila po dolgem in počez, iskanje v snegu ni bilo težko, a sva le uspela. Kostni so bile zmrznjene in bogve, v gozdnih živali jih je že glodalo. Najlepše sva odbrala, jih njem razbila in skuhalo. Juha je bila močna, za prst maščobe je nabralo na vrhu. Kar dobra je bila in ko bi bilo še malo, bila celo odlična.

(NADALJEVANJE PRIHODNE ŠTEVIŁKE)

Intihar Jože-Matiček fotografiran pozimi 1944. leta, ko je bil komandir TV 13 na Kočevskem.

»Mirška kolona« je bila znan partizanski prehod pod železniško progo med Verdodom in Stovim mostom. Tu so običajno prehajale večje partizanske enote med njimi tudi II. grupa odreda komandantom Stanetom Rozmanom v juniju 1942. leta.

AKCIJA MLADIH

Namen tega prispevka ni grajanje mladih, ampak obveščanje in s tem pridobivanje mladih, da se vključijo v našo dejavnost

Ker mladi Vrhnjani radi govorijo o tem, da na Vrhniki ni bave, razvedrila in aktivnosti v katerih bi lahko sodelovali tudi oni, smo se odločili, preko našega časopisa objaviti o akcijah, ki smo jih vodili ali jih imamo v planu. Vedva se vsega ne bo dalo napisati, toliko pa le, da bodo tisti, ki so tako trdno prepričani, da v naši občini lahko sedi mo doma za pečjo ali v goštni, zvedeli, da ni tako. Naj-

večkrat bi bilo dovolj, da preberejo samo plakat, ki jih bode v oči, pa bi takoj izvedeli kam lahko gredo in kaj bodo počeli. Žal pa plakat danes za marsikoga ne velja več kot obvestilo in bo zadovoljen le, če bo dobil osebno vabilo v beli ovojnici (prišel kljub temu ne bo). To ne velja samo za mlade, temveč tudi za druge, vsekakor pa velja za mlade nekaj. Tisti, ki tako izražajo svoje nezadovoljstvo niso člani osnovnih

organizacij ZSMS in ne društva, ki jih je v vrhniški občini preko petdeset. In prav tako večina njih ni pripravljena, da bi del svojega časa žrtvovali tudi v organizaciji različnih interesnih dejavnosti.

Že naslov pove, da namen tega članka ni grajanje mladih, ampak obveščanje in s tem pridobivanje mladih, da se vključijo v naše dejavnosti.

V soboto, 4. 11. 1978 je bil ob-

činski finale kviza »Mladost v pesmi, besedi in spretnosti«, ki smo ga izvedli v sodelovanju z vojaki kasarne Ivan Cankar in Zvezo kulturnih organizacij Vrhnika. Mladi so se pomerili v poznavanju dokumentov XI. kongresa ZKJ in X. kongresa ZSMS. Skozi tri predtekmovalja, v katerih so sodelovale mešane ekipe (z vojaki) osnovnih organizacij ZSMS Vrhnika, IUUV, Dragomer. Liko, Log in delavcev družbenih dejavnosti, so se v finale uvrstile

rhnika, Log in Dragomer. Po enačenem boju je zmagaala OO ZSMS Vrhnika in se uvrstila na drugo mesto. Mimo tega tekmovalja je bilo še tekmovaljevo tekmovaljevo. Lansko leto je tudi na realskem tekmovalju zmagaala OO ZSMS Drenov grič.

V dnevih X. kongresa ZSMS smo imeli športno srečanje v vrhniški panogah z vojaki kasarne Ivan Cankar, ki smo ga sicer izvedli s 4:1, vendar smo potrdili naš trud, da vojaki enot JLA ponovno del mladih Vrhnike. Na srečanju pred kongresom so nekateri osnovne organizacije zaključili kresove in s tem naznanile pričetek kongresa. Vzoredno smo imeli akcijami, ki so organizirane na občinskem nivoju, so zaživele tudi osnovne organizacije. Prehajanja, delovne akcije, športna srečanja, klubski večeri, plesi, so vsa v obliki dela aktivnih osnovnih organizacij. Prav tako smo na vseh nivojih organiziranja mladih borimo za vzpostavitev različnih družbenoekonomskih in političnih odnosov, ki peljejo v napredek in izboljšanje življenjskih pogojev delavcev in občanov. Toda zdi se, kakor da nekaterim ni do tega, saj je naša borba preveč osamljena in možno iskati svoje metode, ki ne bodo niso najboljše, vendar imamo v nekaj prepričani. Naša pot je tista, ki jo je začel Tito in po njej vsi dokumenti kongresov ZKJ, ZSMS, ZSS in ZSB.

In še kakšne akcije imamo v planu. Poleg organiziranja in udeležbe manifestacij ob bližajočih obletnicah, bomo vedno v idejno politično obveščanje in osveščanje mladih z organiziranjem predavanj, seminarjev in javnih tribun. Na nivoju občinske konference v teh dneh tečejo akcije za ustanovitev stalne mladinske delovne brigade in pripravljamo se za kviz na RTV Ljubljana »Spoznavajmo svet in domovino«, in sicer z organizacijo večjega števila kvizov po osnovnih organizacijah, kjer naj bi se izbrali najboljši. V nekaj so akcije za »najboljšo fotografijo« in »najboljši literarni prispevek«, ki pa nimata pravega odziva.

Prihodnji pa o tem, kako se mladi pripravljamo na politično akcijo za izvedbo družbenega samoprispevka.

RONKO GOSTIŠA

Na 10. kongresu ZSMS so s svojimi razpravami sodelovali tudi naši delegati Vera Gradišar, Ronko Gostiša (njuna referata objavljamo) in Tatjana Suhadolnik

VERA GRADIŠAR

Mladi v procesu podružabljanja LO in DS

V predlogu resolucije X. kongresa ZSMS za področje LO in DS je med drugim napisano:

Vsak mlad človek mora ne le spoznavati koncept in sistem SLO in DS, temveč ga mora sprejeti za svojega in se aktivno vključevati v njegovo oblikovanje in izgrajevanje.

V ZSMS se prizadevamo za čim širše vključevanje mladincev prostovoljcev v enote TO, v še večji meri pa moramo vključevati mladinske, kmečko mladino in tisti del mladincev — študentov, ki so uspešno zaključili pouk vojaških ved in spretnosti v mladinskih učnih enotah. V okviru svoje kadrovske politike bomo usmerjali in kadrovali mladince v vojaške šole in šole rezervnih stareših.

V svoji razpravi bi se omejila na naslednja tri vprašanja:

— vključevanje mladih prostovoljcev v enote TO

— zagotoviti enakopravno vlogo ženskemu delu mladine v procesu podružabljanja LO in ds

— kadrovanje mladincev za šole rednih in rezervnih vojaških stareših.

Za proces podružabljanja LO in DS je brez dvoma velikega pomena, da se vsako leto večje število mladincev in mladink odloča za vstop v enote TO. Ta odločitev mladega človeka pa je povezana z njegovo zavestjo in pripravljenostjo, da brani svojo domovino.

Priti na vajo, podrediti se enotnemu redu in disciplini, enotni komandi, skupinskemu življenju, dolgim vrstam čakanja na hrano, to je velika preizkušnja zavesti, ki jo mladi s svojo udeležbo tudi dokažejo. Vzroki za neudeležbo pa so subjektivne in objektivne narave. Med opraviljive razloge moramo prištevati šolske oz. študijske obveznosti prostovoljcev, medtem ko se drugi ne udeležijo strokovnega usposabljanja iz čisto subjektivnih razlogov. Postavlja se vprašanje, zakaj tako? Smo te mladince dovolj pripravili za vstop v TO? Odgovor bi bil mnogokrat negativen. Priprava mora biti resnejša, kompletnjša, mladini je potrebno prikazati težave in naloge, ki se od njih zahtevajo, prikazati realno celotno situacijo in položaj v morebitni vojni brez olepšav. Rezultat takih priprav bo mogoče manjše število mladincev prostovoljcev, toda tisti ki se bodo odločili za vstop v enote TO, se bodo za en tak korak odločili zavestno, zavedajoč se vseh nalog in obveznosti, ki jih s tem prevzemajo. Take priprave prostovoljcev je predvsem naloga OK ZSM, medtem ko strokovno usposabljanje izvaja štab za TO.

Nikakor tudi ne moremo biti zadovoljni z ugotovitvijo, da se le majhen del študentske mladine odloča za vstop med prostovoljce teritorialce.

ZSM se mora boriti tudi za enakopravnejšo vlogo ženske mladine v procesu podružabljanja LO in DS. Ne smemo pozabiti na vlogo, ki so jo ženske imele v NOB in drugih osvobodilnih gibanjih, predvsem v Vietnamu, kjer so opravljale vrsto odgovornih in zapletenih nalog, bodisi na fronti ali zaledaj okupatorja.

Mladinke je potrebno pripravljati za različna opravila: varstvo otrok staršev, ki so na fronti, obveščevalne naloge, nego in skrb za ostarele ljudi... En del ženske mladine pa naj se usposablja strokovno preko štabov

Nadalje mora ZSM z vso odgovornostjo pristopiti k kadrovanju mladincev v šole rezervnih in rednih vojaških stareših. Mnogi mladinci, člani ZK odpovejo kadrovanje v te šole. Odpor se javlja predvsem zaradi večje obveznosti, ki jih ima rezervni oficir v primerjavi z navadnim vojaškim obveznikom. Kandidati za šole rezervnih oficirjev pa morajo biti obvezno člani ZK oz. izpolnjevati pogoje za sprejem. ZSM mora poleg tega, da sodeluje z oddelki za LO pri kadrovanju mladincev za šole rezervnih oficirjev, sodelovati tudi pri kadrovanju za najnižje poveljniške dolžnosti (deseterji, vodniki). Ti zadnji so tisti del stareših, ki največ delajo in živijo z borci in ki lahko največ prispevajo k borbeni pripravljenosti teh enot, zato to vprašanje ne smemo prepustiti v reševanje samo oddelkom za LO.

Drugi del mlote, ki nas čaka na področju kadrovske politike, pa je skupno kadrovanje z ZB, ZK in SZDL v redne vojaške šole. Zanimivo bi bilo slišati podatke, koliko mladincev je posamezna OK pripravila za takšno šolanje.

Razveseljivo je, da imamo tudi v Sloveniji vojaško gimnazijo — Franc Rozman-Stane z najsoodobnejšo opremo. Za šolanje na gimnaziji se odloča dovolj mladih, premalo pa je kandidatov za srednje vojaške šole. Podoben položaj oddelka za smer LO in DS na FSPN. Poleg tega, da se za študij odločajo srednješolci s slabim učenim uspehom, se jih odloči tudi premajhno število. V letošnjem letu je vpis slovenskih študentov za polovico manjši od lanskoletnega. Medtem ko se je lani vpisalo 36 študentov, se jih je letos odločilo za študij le 26, od tega 18 iz Slovenije. Na oddelku je omogočen vpis in študij tudi ženskam (sedaj jih študira 6). Da bi pokrili potrebe po kadru, s tovrstno izobrazbo, bi se iz vsake občine morala za študij odločiti po dva mladinka. Naloge ZSM so na tem področju popolnoma jasne: zainteresirati mlade za študij na fakulteti in šolanje v vojaški gimnaziji, vojaških srednjih šolah, večji povdarek pa moramo dati učnemu uspehu učencev in dijakov, ki se odločajo za tovrstno šolanje.

RONKO GOSTIŠA

Vloga kadrovske politike v ZSMS

Verjetno je kadrovska politika eden od tistih dejavnikov naše družbe, ki ga tudi v najširših množicah največkrat omenjamo in ki v mnogih sredinah povzroča negotovanje.

V naši družbi imamo mnogo dokumentov, družbenih dogovorov in resolucij, ki govorijo o vlogi in pomenu kadrovske politike. Dosegli smo precejšnjo demokratizacijo in kot pravimo je v primerjavi s preteklim obdobjem doživelo veliko podružabljanje. Pri njenem uresničevanju izhajamo iz interesov in ciljev delavskega razreda in vseh delovnih ljudi. Ker pa je kongres mesto, kjer naj bi se poleg uspehov pregledalo tudi pomanjkljivosti in na podlagi tega izdela pravilne smernice za nadaljnje delo, je vsekakor treba spregovoriti tudi o napakah.

Izhajajoč iz vrhniških razmer je ugotovljeno naslednje:

Izkušnje kažejo, da ima kadrovska politika zelo velik vpliv na delo mladinskih organizacij. Pri tem ne mislim samo kadrovska politika znotraj Zveze socialistične mladine, ampak tudi tisto, katero lahko mladi spremljamo vsakodnevno v svoji široki družbeno-politični aktivnosti. Dejstvo, da nam samoupravni akti in razni drugi dokumenti predstavljajo eno, vsakodnevna praksa pa pokaže čisto nekaj drugega, je nesprejemljivo. To je najbolj pereče protislovje, ki ga občuti mlad človek v družbi, torej protislovje med pravico in dolžnostjo do samoupravnega odločanja in dejansko možnostjo uveljavitve tega odnosa. Ko bomo začeli dosledno izvajati to politiko, bo lažje pridobiti mlade za delo v Zvezi socialistične mladine, hkrati pa bo mladinska organizacija tudi kadrovska baza za druge odgovorne funkcije. Tako pa se vse prevečkrat srečamo z dejanji, ki so v največjem nasprotju s temeljnimi načeli kadrovske politike. Vemo, da spadajo med glavna načela demokratičnost in javnost vseh kadrovskih postopkov. Še vedno pa se dogaja, da se najvažnejše kadrovske zadeve v občini urejajo v ozkih krogih, za zaprtimi vrati in daleč od razredne — delavske usmerjenosti. Prisotna je neštetokrat grajena metoda »vrtenje v krog«, ki daje vtis nenadomestljivosti posameznikov, ali če hočete, ustvarja monopol nad političnim življenjem. Poleg javnosti kadrovskih postopkov je treba omeniti tudi javnost dela nosilcev družbenih funkcij in s tem dolžnost funkcionarjev, da odgovarjajo za svoje delo. Delovnim ljudem in občanom je dana neodtujljiva pravica, da v vsakem trenutku kritično ocenijo delo funkcionarjev. Seveda pa je treba pri tem paziti, da je kritika konstruk-

Dvajset let avtoceste

NOVO MESTO, 21. oktobra 1978. Srečanje brigadirjev tistih izpred dvajsetih let in brigadirjev udeležencev akcij v zadnjih letih.

V svečani paradi je sodelovala tudi vrhniška brigada »Ivana Cankarja«. Priključilo pa se je tudi nekaj brigadirjev veteranov naše občine.

Pa spregovorimo nekaj besed o sami avtocesti. Avtocesta Ljubljana—Zagreb je samo del ceste »Bratstva in enotnosti«, najdaljše prometne žile, katero so gradili brigadirji in ki je povezala narode Jugoslavije, njihovo gospodarstvo in omogočila Jugoslaviji vključitev v mednarodne gospodarske tokove.

Pobudo za izgradnjo ceste je dal tov. Tito kmalu po osvoboditvi in v dveh letih (točneje od 1. aprila 1948 do 15. julija 1950) je bil zgrajen prvi del ceste med Zagrebom in Beogradom. Deset let kasneje, po končanem 6. kongresu ljudske mladine Jugoslavije se je gradnja nadaljevala. Tovariš Tito je na tem kongresu med drugim dejal: »Dajemo vam nalogo, da zgradite mladinsko cesto Bratstva in enotnosti od Ljubljane do Gevgelije, v tem letu (1958) od Zagreba do Ljubljane. Cesta mora biti zgrajena do 29. novembra tega leta, v aprilu je treba začeti z delom.«

6. kongres ljudske mladine Jugoslavije je enoglasno in z navdušenjem sprejel predlog tov. Tita. Odtovoritvena svečanost je bila v Novem mestu, brigadirji pa so živeli in delali v šestnajstih naseljih. Skupno je pri gradnji tega dela ceste sodelovalo 466 brigad, ki so šteje 53.323 brigadirjev.

Drugi del ceste je bil zgrajen v več kot mesec dni pred planiranim rokom. Gradnja celotne avtoceste Ljubljana—Gevgelija pa se je zaključila 20. oktobra 1963.

Na akciji so se mnogi naučili brati in pisati, veliko jih je opravilo tečaje za zidarje, tesarje, šoferje, obiskovali so radioamaterske, jadralske in športne tečaje in kar je najvažnejše tisoči so med seboj skovali prijateljstva, poznanstva, ki nikoli ne minejo.

Akcije so ostale naša posebnost, posebnost jugoslovanske socialistične družbe. Tudi danes mladina sodeluje na mnogih akcijah širom naše domovine. S svojim delom prispevajo k njeni nadaljnji izgradnji, obenem pa izgrajujejo sebe v socialistično družbo.

VERA GRADIŠAR

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST VRHNİKA OBJAVLJA IZID NATEČAJEV

NOVA STANOVANJA

V letošnjem juliju je zbor uporabnikov skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika razpisal 4. natečaj za dodelitev stanovanj, zgrajenih s sredstvi družbene pomoči v stanovanjskem gospodarstvu občine Vrhnika in 1. natečaj za dodelitev stanovanj, nad katerimi ima pravico Samoupravna stanovanjska skupnost Vrhnika ter 5. natečaj za pridobitev posojil za nakup, gradnjo ali rekonstrukcijo stanovanj.

Za dodelitev stanovanj po 4. natečaju bo Stanovanjska skupnost Vrhnika odkupila 48 stanovanj v blokih S-7, S-8 in S-9 na Vrhniki in v bloku B-5, 6 v Borovnici. Stanovanja bodo vseljiva v obdobju november 1978 — marec 1979. Odbor za družbeno pomoč pri Samoupravni stanovanjski skupnosti Vrhnika in izvršilni odbor skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika sta obravnavala 90 prošelj prosilcev za dodelitev stanovanj. Po dolgotrajnem postopku in obširni javni razpravi je izvršilni odbor dne 30. oktobra 1978 dokončno potrdil dodelitev 49-tih stanovanj z upoštevanjem enega izpraznjena stanovanja in to:

I. ZA PODROČJE VRHNİKA

1. Mladim družinam — 18 stanovanj

Zap. št.	Priimek in ime	Dosedanji naslov	Garancijo izdal št.	Skup. točk
1.	ŠINKOVEC Franc	Močilnik 4	Hotel Mantova	186
2.	MIKLOŠIČ Emil	Dol 28-a	SGP Igrad	164
3.	JUSIČ Nesiha	Cesta gradenj 1	Kartonažna Lj.	145
4.	KOMAR Jožica	Opekarska 16	Hotel Mantova	143
5.	VESELICA Branko	Stara cesta 45	GP Megrad Lj.	143
6.	KERŠIČ Polona	Na grivi 36,	NZD Vrhnika	139
		Dragomer		
7.	ŠTEBIH Andreja	Tržaška 18	IUV	138
8.	AL MONSOUR Frančiška	Kopališka 51	SSS Vrhnika	138
9.	KOHEK Irena	St. Vrhnika 7	Staninvest Lj.	135
10.	PANTELIČ Dragovan	Verd 3	IUV	134
11.	MURATAGIĆ Husein	Verd 100	LIKO	124
12.	TOMINC Zdenka	Verd 73	IUV	120
13.	LUKMAN Franc	Gradišče 15	IUV	119
14.	MALOVRH Franc	Borovnica 7	IUV	119
15.	ŽITNIK Rozalija	Klis 29	Metalka Lj.	106
16.	PLEŠKOVIČ Marija	Idrijska 6	IUV	106
17.	STANKOVIČ Milan	Stara cesta 2	Kovinarska	104
18.	SPALEVIČ Mile	Dobovičnikova 47	LIKO	100

2. Družine in občani z nižjimi dohodki — 10 stanovanj

Zap. št.	Priimek in ime	Dosedanji naslov	Štev. točk
1.	OTIČ Katarina	Robova cesta 7	209
2.	POSTRUŽNIK Slavica	Mrakova cesta 9	185
3.	KAJTNA Srečo	Stara cesta n. h.	173
4.	MOLK Stane	Tržaška cesta 27	171
5.	SMRTNIK Ignacija	Opekarska 5	171
6.	JUROVIČ Zvezdana	Gradišče 13	166
7.	ALIJA Fatima	Verd 26	166
8.	MARKELJ Francka	Mrakova cesta 7	163
9.	KONJIČ Ajša	Tržaška cesta 14	162
10.	PIHNER Rezka	Cankarjev trg 5	157

3. Upokojenim občanom — 5 stanovanj

Zap. št.	Priimek in ime	Dosedanji naslov	Štev. točk
1.	OBLAK Marija	Drenov grič 8-a	197
2.	LEŠNJAK Angela	Tržaška 10	183
3.	LETONJA Ignac	Dol 27	163
4.	MATIČ Mihajlo	Ljubljanska 31	148
5.	OBREZA Stanislav	Blatna Brezovica 5	146

4. Udeležencem NOV — 1 stanovanje

Zap. št.	Priimek in ime	Dosedanji naslov	Štev. točk
1.	LAZAR Jože	Klis 17, Vrhnika	153

Opomba: Sofinanciranje nakupa stanovanja: »Turbus« SAP Ljubljana, ZZZB Vrhnika in SSS Vrhnika

II. ZA PODROČJE BOROVNICE

1. Mladim družinam — 5 stanovanj

Zap. št.	Priimek in ime	Dosedanji naslov	Garancijo izdal št.	Štev. točk
1.	MAKOVEC Marija	Dol 32	Metalka Lj.	172
2.	PRODANOVIČ Milorad	Borovnica 32	LIKO	116
3.	BERDNIK Srečko	Borovnica 27	ALKO Lj.	103
4.	ADŽIČ Nikola	Borovnica 36	LIKO	102
5.	MEKINDA Jožica	Borovnica 248	OŠ Borovnica	56

2. Družinam in občanom z nižjimi dohodki — 7 stanovanj

Zap. št.	Priimek in ime	Dosedanji naslov	Štev. točk
1.	RUŽIČ Štefka	Borovnica 143	207
2.	JESENOVEC Frančiška	Borovnica 5	206
3.	MIKUŽ Stanislava	Borovnica 132	197
4.	NEMEC Katarina	Breg 14	171
5.	MARTINŠEK Milka	Breg 23	171
6.	TOMAŠIČ Ivan	Borovnica 41	158
7.	VULETA Bogdan	Breg 14	149

3. Upokojenim občanom — 3 stanovanja

Zap. št.	Priimek in ime	Dosedanji naslov	Štev. točk
1.	ZALAR Marija	Dol 1	165
2.	MARUŠIČ Marija	Borovnica 167	140
3.	MAKOVEC Marija	Borovnica 69	106

Kolikor bi se družina ali občan, kateremu je dodeljeno stanovanje, odpovedal dodeljenemu stanovanju, se odpovedano stanovanje dodeli naslednjemu prosilcu po že veljavni prioritetni listi z upoštevanjem velikosti stanovanja.

Izvršilni odbor Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika želi vsem družinam, katerim je na osnovi 4. natečaja dodeljeno stanovanje, dobro počutje v novih stanovanjskih prostorih. Istočasno želi in upa, da bodo boljše stanovanjske razmere vzpodbuda občanom za doseganje večjih delovnih uspehov in posredno, za ustvarjanje tudi večjih sredstev družbene pomoči, za hitrejšje reševanje stanovanjskih problemov občanov, ki na letošnjem natečaju niso uspeli.

Izvršilni odbor Samoupravne stanovanjske skupnosti opozarja vse lastnike stanovanj, da se v izpraznjena stanovanja, katerih nosilec stanovanjske pravice je dodeljeno najemno stanovanje iz sklada družbene pomoči, ne sme vseliti nobena stranka več, ker se navedena izpraznjena stanovanja smatrajo kot neprimerna za bivanje!

Kolikor bodo izpraznjena stanovanja ponovno zasedena, vsi bodo nosilci stanovanjske pravice izgubijo možnost kandidirati za pridobitev stanovanja iz naslova družbene pomoči v stanovanjskem gospodarstvu občine Vrhnika.

Vzporedno z objavo razdelitve stanovanj po 4. natečaju izvršilni odbor objavlja enotno prednostno listo za dodelitev stanovanj, nad katerimi ima razpolagalno pravico Samoupravna stanovanjska skupnost Vrhnika.

Zap. št.	Priimek in ime	Naslov	Štev. druž. član.	Štev. točk
1.	TELBAN Franc	Borovnica 72	5	214
2.	DOLNIČAR Marjeta	Breg 29	5	171
3.	SALKIČ Mohamed	Lesno brdo 18	4	167
4.	VRABČIČ Zora	Verd 75	2	139
5.	MARKELJ Mira	St. cesta 45	2	139
6.	KRALJIČ Cvetka	Verd 100	3	137
7.	ŽIDANEK Ivanka	Lukovica 4	2	137
8.	OBRADOVIČ Milorad	Verd 172	4	133
9.	ZELEZNIK Angelca	Verd 178	3	133
10.	HORVAT Marija	Cankar. trg 6	2	133
11.	ZELIČ Nevenka	Laze 2	4	129
12.	ZALAZNIK Andreja	Drenov grič 42	3	126
13.	KUDUZOVIČ Husein	Drenov grič 21	3	125
14.	LIVNJAK Niko	Dol 25	3	125
15.	BLAGOJEVIČ Katica	Mala Ligojna 7	2	121
16.	SABIČ Tatja	Verd 75	3	120
17.	MAKSIMOVIČ Fatima	Stara cesta 17	3	119
18.	PRANIČ Marija	Tržaška 30	3	118
19.	ČEKOVIČ Mihajlo	Stara cesta 21	4	113
20.	ILIČ Boro	Borovnica 84	3	112
21.	FILIPČIČ Marjan	Ljubljanska 35	3	111
22.	KONDIČ Marko	Stara cesta 2	2	106

Po tej listi se dodeljuje stanovanja, ki se med letom izpraznijo in ki niso neprimerna za bivanje!

ODOBRENA SO POSOJILA

Na podlagi 5. natečaja za pridobitev posojil za nakup, gradnjo ali rekonstrukcijo stanovanj sta odbor za graditev in izvršilni odbor skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika obravnavala skupaj 20 pravočasno prispelih kompletnih vlog.

Na seji dne 30. 10. 1978 je izvršni odbor odobril naslednja posojila:

I. Družbeni sektor

Zap. št.	Organizacija	Kraj	Odobreno posojilo v din	Odplač. doba v letih	Obr. mera v %
1.	Osnovna šola Janez Mrak	Vrhnika	250.000	20	3,5
	zdravstveni dom	Vrhnika	480.000	20	3,5
3.	Kmetijska zadruha	Vrhnika	950.000	20	3
4.	Hotel Mantova	Vrhnika	800.000	20	3,5
5.	»DONIT«				
	TOZD Fenolit	Borovnica	380.000	15	3,5

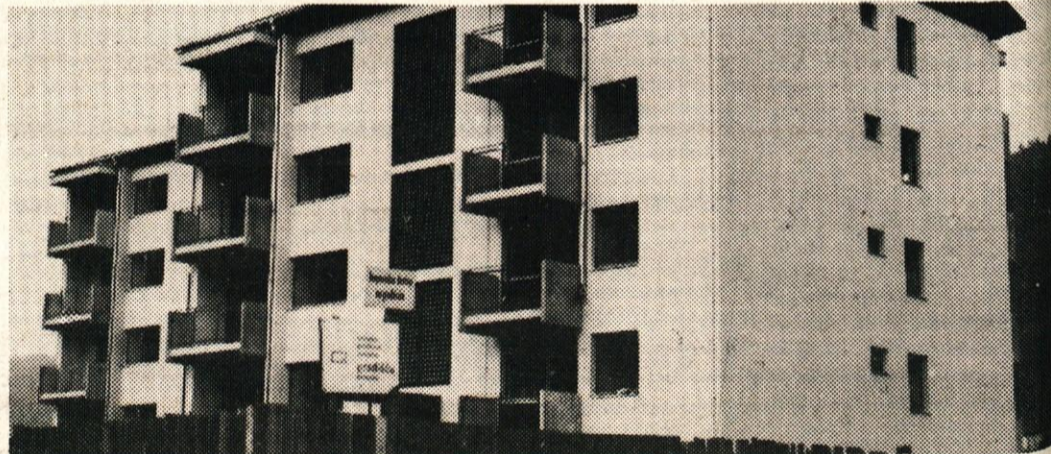
II. Individualnim prosilcem

Zap. št.	Priimek in ime	Naslov	Odobreno posojilo v din	Odplač. doba v letih	Obr. mera v %
1.	VOLJČ Ivanka	Verd 120	80.000	10	4,5
2.	RODIČ Momčilo	Breg 14	100.000	14	4
3.	KROMPIČ Ljudmila	Idrijska 42	80.000	16	4
4.	WEIXLER Miro	Del. naselje 8	100.000	24	3
5.	HROVATIN Ciril	Borovnica 3	100.000	20	3,5
6.	JURJEVIČ Tone	Hrib 5	80.000	24	3

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST VRHNİKA
Izvršilni odbor

Na Vrhniki je zrasel stanovanjsko poslovni objekt S-7 z 32 stanovanji.

V ta stanovanjski blok v Borovnici se bo vselilo 28 družin.

Ob smrti našega očeta

Leskovec Jakoba

Se zahvaljujemo vsem, ki ste nam kakorkoli stali ob strani, mu darovali toliko lepega cvetja in ga spremili na njegovi zadnji poti.

ŽALUJOČI: žena Ivanka ter hčerke Rada in Boža z družinama ter Blanka

Obljuba je rešila stanovanjski problem

Kako dolgi so postopki reševanja stanovanjskega problema, vsi dobro vemo, še zlasti pa tisti, ki jih rešujejo oziroma tisti, ki čakamo na stanovanje, pa naj gre za novo ali staro.

Tudi sama sva okusila vse te neprijetnosti, ko sva se upravičeno potegovala za pridobitev dodatnih stanovanjskih prostorov na stari c. 2 na Vrhniki, za katere sva že približno pred letom in pol imela vso potrebno dokumentacijo, a so nastopile številne ovire, ki so se reševale celo s pomočjo sodišča in ne samo po samoupravni poti, katera je verjetno edina pravilna in sprejemljiva.

Poleg sodišča so v reševanju najinega stanovanjskega problema sodelovali tudi Občinski odbor ZZZB NOV Vrhnika, ki nama je soglasno potrdil dodelitev dodatnih stanovanjskih prostorov, veliko razumevanja je pokazala tudi KS Vrhnika oziroma njen predsednik tov. Grampovčan Andrej, prav tako pa tudi tov. Marko Istenič s Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika. Oba omenjena tovariša sta morala v postopku, ki sva ga bila

prisiljena izpeljati, požreti veliko žaljivih besed, ki prav gotovo niso prispevale k hitrejšemu reševanju najinega stanovanjskega problema. Obema tovarišema se iskreno zahvaljujemo za vso pomoč, ki sta nam jo nudila.

Naj to priliko izkoristiva še za to, da napiševa besedo tudi o tem, kako se nekateri še vedno neodgovorno obnašajo do družbene lastnine, kajti ko sva dobila ključke teh dodatnih prostorov (stanovanja) sva bila presenečena, saj v njem ni bilo več vodovodnih pip, električnih stikal in vtičnic. Torej še zadnje barbarsko dejanje tistih, ki so pred nami razpolagali s tem stanovanjem.

Kljub vsem tem le na kratko opisanim težavam, ki sva jih morala rešiti, pa naj na koncu rečeva le to, da sva zelo zadovoljna, da se je tudi najin stanovanjski problem rešil in upava, da se ne bodo omenjene težave ponavljale tudi pri ostalih občanih, ki rešujejo svoje stanovanjske probleme.

ZUPANČIČEVA

Misli na dan republike

Rodili smo se v času, ko človek osvaja vesolje, se potaplja v morske globline, a uničuje svoj etični prostor, sočloveka in samega sebe.

Roznati popki se na vsem svetu tako čudovito odpirajo, tako lepo pevajo ptice in čebļajo najmlajši, ki še niso pogledali v svet prevar. Nekje sta po ritmu valčka on in ona zaplesala v svet prečudovitih sanj. Toda nekje je pesem nedolžnih otrok, vesele zvoke orkestra prestregel pok granate. Iz jeklenih ptic se je vsul ognjeni smrtonosni dež in pesem je za vedno utihnila. Pošastno štrle ožgane veje in iščejo človeka. Neizmeren je ocean solza v tem mogočnem dvajsetem stoletju...

Ko v okrilju zastave »Združenih narodov« zaplešajo otroci vsega sveta, se ti zdi, da ni človeka, ki bi vrgel kamen nanjo. Vendar padajo bombe in v svetu tolikšnih tehnoloških dosežkov stotisoči umirajo v zlovesčnem ognju nasilja.

Doma smo v Jugoslaviji, ki si je morala s krvjo priboriti svobodo, zato tudi toliko cenjeno. Upali smo si prevzeti oblast v svoje roke, upravljati tovarne, podjetja, izoblikovati zakone... Vodil in vodi nas Tito.

»Naš Maršal je zvezda vodnica, po njej krmarijo ladje vsega sveta!«

Seveda, včasih je težko biti človeku človek. Pokazimo, da smo vredni te besede, da smo vredni priznanja vsega sveta. Junaško kri naših dedov in očetov, ki se pretaka v naših žilah, žrtvujemo za mir, za bratstvo, pravičnost v naši samoupravni družbi, svobodo in enakost vseh na zemeljski obali. **FRANCI TRŠAR**

NOVO ODKRITI SPOMENIŠKI DOKUMENT

Srednjeveške freske v Dragomerju

V naši kulturni zgodovini nahajamo zelo bogato in raznoliko dediščino: od najpreprostejših materialnih dokazov življenja prvih naseljencev, do umetniško izredno izoblikovanih duhovnih stvaritev naših prednikov. Mednje uvrščamo v prvi vrsti naše srednjeveško stensko slikarstvo. Ohranjeno je predvsem v objektih sakralne arhitekture. V pretežni meri je to področje strokovno dobro raziskano, primeri pa časovno ter stilno opredeljeni.

Čeprav se zdi, da pod ometom ali beležem ni mogoče odkriti več novega pa se vendar to tudi še danes dogodi.

Slednje nam dokazuje pravkar odkriti primer srednjeveških fresk v podružnični cerkvi v Dragomerju.

Ob priliki napeljave elektrike v letošnjem maju, se je na severni ter južni ladijski steni začel pod korom, pod cca 6 cm debelim ometom, pokazala poslikava. Po odstranitvi ometa v širini cca 3—4 kv. m se je poslikava nadaljevala po vsej odkriti površini. Najdba je izkazovala v doslej znanem tovrstnem umetnostnozgodovinskem fondu še nepoznane ter s tem tudi neopredeljene freske. Poslikava se začne na severni strani s prizorom iz legende Treh Kraljev in sicer je prikazano slovo Kraljev od Heroda ter njegove žene. Motiv je obogaten tudi s konjeniškim prizorom. Ikonografsko je zanimiv, tipičen tudi glede na lokacijo na severni steni. Odkrit je le do figure drugega kralja.

Na južni steni nahajamo pionski motiv kronanja Kristusa. Poslikava se analogno severni steni nadaljuje pod neodkritim ometom.

Freske izkazujejo po ohranjenosti, likovni izraznosti ter časovni opredeljenosti srednjeveški stilni karakter kvalitete, ki naj bi po programsko urejeni prezentaciji bistveno dopolnjevala

opus srednjeveškega stenskega slikarstva v Sloveniji ter s tem tudi oplemenitila fond naše kulturne dediščine. V zvezi z navedenim ter glede na dosedanjo neraziskanost celotne arhitekture kot neposredne okolice tega objekta, je LRZSV, v skladu z določili Zakona o varstvu kulturnih spomenikov (Uradni list SRS 26-61) izdal ustavitveno odločbo ter skupno s Kulturno skupnostjo Vrhnike, Krajevno skupnostjo v Dragomerju, župnim upraviteljem na Brezovici, strokovnimi delavci RZSV izdelal program, po katerem naj bi se nadaljevalo z odstranjevanjem sekundarnega ometa na severni in južni steni ter steni pod korom, istočasno naj bi se uredila tudi drenaža

v notranjščini, ki naj bi obenem pokazala spodnji zaključek poslikave.

Na podlagi rezultatov teh del se bo izdelal predlog, kako na najbolj ustrezen način predstaviti najdbo in jo vključiti v program, ki bi jo najbolj približal našim občanom.

Z realizacijo tega programa bo ponovno oživel pred nami ne samo način likovnega izražanja ter način življenja in mišljenja srednjeveškega človeka, temveč bo s tem pridobljen nov, dragocen historičen dokument o visoki duhovni kulturi našega naroda.

JUŠA VAVKEN
konzervator sv. LRZSV

V razstavnem salonu Industrije usnja Vrhnika je bila v počastitev 9. kongresa Zveze sindikatov razstava »Kozmični prostor in človek« akademskega slikarja Sama Kovača. Umetniško delo slikarja je orisal kritik dr. Ivan Sedej. V programu pa je sodeloval violinist Rok Klopčič.

KRAJANOM DRAGOMERJA — LUKOVICE IN LOGA!

Izvršni odbor občinske izobraževalne skupnosti je sprejel sklep, da izobraževalna skupnost Vrhnika krije stroške voza za šolsko leto 1978—79 za učence od 5. do 8. razreda osnovne šole s področja KS Dragomer — Lukovica in Loga, se šolajo izven občine Vrhnika in ki si bodo nabavili letno vozovnico.

Vsi interesi za nabavo letnih vozovnic morajo v poslovnici Viatorja na Vrhniki, Cankarjev trg 5 predložiti naslednje dokumente:

- potrdilo o šolanju (da je vpisan v višji razred osnovne šole)
- potrdilo o stalnem bivanju (dobi se na občini)
- eno fotografijo

OBČINSKA
IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST
IZVRŠNI ODBOR

Vzgoja mladih gledališčnikov

Kar precej mladih Vrhnčanov se ukvarja z gledališko dejavnostjo. Vendar naš cilj niso gledališke predstave, pač pa se ukvarjamo tudi z gledališko vzgojo mladih na osnovnih šolah. Že preteklo leto sta se formirali dramski skupini na obeh vrhniških osnovnih šolah. Vodita ju Mirjam Suhadolnik in Jože Valentič, ki pa je letos prevzel tudi dramsko skupino na osnovni šoli v Borovnici. Dramska skupina OŠ Ivan Cankar je preteklo leto sodelovala pri praznovanju novega leta, dramska skupina OŠ Janez Mrak pa je pripravila ob 100-letnici rojstva Otona Župan-

čiča recital otroške poezije. leg tega pa še igrice Revolu- kraljestvu bonbonov in strica Tomaža, ki ju bomo sen obnovili.

V šolskem letu 1978—79 pričel z delom tudi krožek mično izrazni ples, ki ga Brenčič Tatjana, in ki glavi ritem je z gibanjem vsebino in izpovednost. rabljamo glasbo, težimo da doživljanje ob glasbi šamo v gibalni izraz.

Kar lepo število mladih zbralo v teh skupinah. To meni, da bo v bodoče življenje na Vrhniki še pe-

Zakaj se Bevke imenujejo Bevke

Kar bom zdaj napisala, je čisto zares, čeprav je od tega že zelo dolgo.

Bilo je nekoč v tistih davnih dneh, ko so po svetu hodile še dobre vile, škrtati in hudobne čarovnice. Morda je bilo to celo takrat, ko je »Ljubljansko Urško« odnesel povodni mož, kdo bi to vedel?

Kdaj je vas dobila ime?

Prav tako je tudi to zavito v temo poza-be, kakor zaklad, ki je, že kar pomnijo, skrit pod Kostanjevico v Tomicovem kamnolomu. Samo na kresno noč se baje vidi drobna begajoča lučka, ki kaže pot do skritega zaklada. Žal pa do danes še nobena ni pripeljala do njega.

Ampak trdno upam, da bo prav Bevčani tisti srečnejši, ki bo odkril ta zaklad. Bevčani so namreč zelo odprte glave, pa bodo namesto lučke uporabili kar radar. Verjetno je tudi, da to ne bo na kresno noč, ampak kar na pustno nedeljo...

Zdaj pa bi rada povedala, kako in zakaj je naša vas dobila ime. O tem so mi pripovedovali stari ljudje. Vedno sem rada koga spraševala: »Povejte, no, kako je bilo takrat, ko ste bili vi mladi?« Kako radi so pripovedovali in ne samo iz njihovega otroštva in mladosti. Obujali so spomine še na dede in babice in tako odkrivali življenje in običaje preteklih davnih časov. Za nekatere sploh ni bilo ljubšega, kot če si jih vprašal, kako je bilo včasih.

»Na primer: Tišlerjeva Micka je bila prava živa enciklopedija vasi Bevk. Za vsako hišo v vasi je vedela kaj povedati. In to za rodove nazaj. Kamrice njenega spomina so bile neizčrpane. Po navadi je začela — tako: »Veš, bilo je takrat, ko se je ranjkega Kaminovega starega očeta oče ženil...«

Ali pa: »Veš to se je pa dogodilo tudi takrat, ko so Bevke pogorele.« In tako je possegala vedno daleč nazaj.

Tudi sama sem se včasih zamislila v preteklost. Posebno kadar sem na pokopališču prebirala imena in letnice pokojnih vaščanov. Spraševala sem se, kako neki je bilo takrat, ko so še ti ljudje živeli, kakšna je bila vas takrat?

BEVKE!

Sredi barja na vzpetini je vasica bela, tja beže mi zdaj spomini tja nazaj v otroška leta.

In na nekdanj čar ostane, z leti ne zbledi lepota kraja, v srcu pa vse se zgane in pripoved mi vsa živa vstaja.

Bela vas in bele breze, nekdanj že cvetoča ajda vedno v belih rutah žene, na barju širnem — bela ajda.

V »belčko vas« gremo je vsakdo dejal, iz belečke pa nekdo vasico je — Bevke imenoval.

Ni več brezovih gajev ne ajde cvetoče so le breze samotne, ob njih zdaj traktor ropoče.

Pa lepo tudi zdaj je, brez ajde in brez, saj Bevke se belijo izza zelenja vrtov in dreves. **FRANI JAPELJ**

Pa so me nekoč v enem izmed podobnih pogovorov Matevžev oče vprašali: »Ti deklíč, ali veš, zakaj je naša vas tako kliče?« Kako zakaj? Nisem takoj razumela. »No, zakaj rečemo Bevke, kdo je dal Bevkam ime?«

Povejte povejte, sem bila takoj radovedna! »Veš, to, kar ti bom zdaj povedal, so že mojemu očetu pripovedovali njegov oče in njemu njegov oče deda dedje. Ne bi ti znal povedati, koliko časa že obstaja vas. Takrat je bilo menda samo par velikih kmetij in dosti bajtarjev.

Veš, tja proti Drenovemu Griču, kjer pravimo zdaj »Novina«, je bil svet močno dvignjen zaradi šote. Debele plasti šote in povrhu vse poraslo z mehkim mahom in gostim brezovjem. Bilo je tako visoko, da niti od Bevške cerkvice na hribčku nisi videl vasi Drenov Grič, ampak samo slamatne strehe hiš.

Na drugo stran vasi, tja proti Ljubljani, pa je bila posejana samo bela ajda.

Vas pa je bila za tisti čas, kljub kolovozni poti od Loga do Ljubljane, kar precej prometna. Čez Ljubljano so največ prevažali. In vsak tujec, ki ga je pot zanesla, skozi ta kraj, se je čudil deviški nedotaknjeni lepoti belega neprodnega brezovja in neskončnim planjavam belo plavega ajdovega cvetja.

Vas do takrat ni imela imena, po navadi so rekli: Ja kar čez Barje moraš, pa prideš do Ljubljane. Potem se je nekdo spomnil in rekel: Kar čez »belčko vas« pojdi. In nazadnje so rekli, kar skozi Bevke pa do Ljubljane. In tako je ostalo.

Od kdaj pa se Bevke imenujejo Bevke, pa ne bi mogla vedeti niti vsevedna pokojna Tišlerjeva Micka, kakor tudi ne ranjki Matevžev oče.

Pa nič za to, vem le, da je ime lepo. Vas z ljudmi vred, pa še lepša od samega imena!

FRANI JAPELJ

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNE KNJIGE

- Bernot F.: Vremenslovlje za planince
Böhming F.: Delo v vrtu
Divjak M.: Vzgoja mladine za razumevanje med narodi
Frankovič D.: Bistvene oznake socialistične idejnosti in politična pouka
Jerman F.: Iz filozofije znanosti
Javoršek J.: Kako je mogoče
Kermauner T.: Dialektika ideje od skrivnosti do jezika
Klun A.: Iz Afrike v narodnoosvobodilno vojsko Jugoslavije
Kolar V.: Po veliki zmagi
Mejak M.: Mednarodno trženje v odnosih z deželami v razvoju
Martinčič J.: Beg iz Gonarsa
Pokorn D.: Prehrana v gorah
Severna in Južna Amerika
Šegula P.: Nevarnost v gorah
Šter J.: Temelji filozofije marksizma
Volfand J.: Odmevi
Zelenko K.: Grafika

LEPOSLOVJE

- Mladinsko:**
Angulo J.: Indijanske zgodbe
Fearh H. R.: Peter in divji pes
Jaworzakowa M.: Veš, kaj, Marjetica
Mayne W.: Modri čoln
Pregl in T. Kržišnik: Abecedna igra
Pregl S.: Geniji v kratkih hlačah
Guggenmas J.: Zakaj imajo čuki tako velike oči
Rožnik P.: Zlato mesto
Franzén N. O.: Agaton Sax in afera sladka repa
Schroeder B.: Metuljčica
Simmel J. M.: Avtobus velik kakor svet
Svetovne pravljice
Šömen B.: Med v laseh

Slovensko:

- Jančar D.: O bledem hudodelcu
Kranjec M.: Oče in sin
Starovasnik E.: Zibka pa teče
Trinkaus V.: Zrušek

Prevodi:

- Ajar E.: Življenje pred seboj
Jones J.: Dih smrti
Susann J.: Enkrat ni zadosti
Tolstoj L. N.: Gospodar in hlapec in druge zgodbe. Rodbinska
Voja in mir 1—2
Vian B.: Pena dni

Uspešen zaključek jesenskih krosov

Telesna kultura in športna aktivnost postajata vsakodnevna potreba vseh delovnih ljudi in občanov, zlasti mladih. Kljub njenemu podružljanju, pa še vedno nista postali v potrebni meri sestavni del aktivnosti mladih ter ostalih občanov in delovnih ljudi, saj še nista v celoti prodrli v vsa okolja (KS in TOZD).

Potrebno bo še konkretnješe organiziranje za nadaljnjo samopravno preobrazbo telesne kulture — športa v naši občini ter ustvarjanje novih možnosti za napredovanje materialne osnove množične telesne kulture in vrhunskega športa, pa četudi je v občini ustanovljena ZTKO že veliko naprednejša.

skupni uvrstitvi ekip izmed 46 prijavljenih občinskih reprezentanc). To je dokaz dobro zastavljenega dela ZTKO in njenih kolektivnih članov ŠSD v občini.

Predpogoj za udeležbo na krosu DELA so bila občinska prvenstva, katera smo v občini tudi organizirali, vendar smo na dan tekmovanja, čeprav je bil razpis poslan vsem sindikalnim organizacijam, delovnim kolektivom, OO ZSMS, JLA (77 vabil za sodelovanje) ugotovili, da je zainteresiranost za tovrstno športno aktivnost v občini zelo skopa.

Krosa (proga je bila trasirana v Borovnici) so se udeležili le redki predstavniki povabljenih. Seveda krosa zaradi tega ni bilo, temveč smo se samo dogovorili, kdo od prisotnih bo za-

najboljši predstavniki občine. Zgornja trditev pa ne velja za šolsko mladino, saj so se po predhodnih tekmovanjih razredna, medrazredna, občinska in območna, na katerih je skupaj tekmovalo prek 1200 tekmovalcev, udeležili lenajboljši predstavniki obeh spolov.

Uvrstitve najboljših na tekmovanjih:

I. OBČINSKI KROS — BOROVNICA 7. 10. 1978

Mlajše pionirke: 1. Rihar Branka (ŠSD IC), 2. Kogovšek Irena (ŠSD IC), 3. Japelj Polona (ŠSD JM). **Mlajši pionirji:** 1. Slabe Jože (ŠSD IC), 2. Brenčič Boris (ŠSD Borovnica), 3. Slabe Tomaž (ŠSD JM). **Starejše pionirke:** 1. Brož Branka (ŠSD Borovnica), 2. Garafoj Darja (ŠSD IC), 3. Leskovic Barbara (ŠSD IC). **Starejši**

(Vrhnika), 5. Krivina Brigita (Vrhnika). **Mlajši pionirji:** 2. Ogrin Borut (Vrhnika), 4. Brenčič Boris (Vrhnika), 9. Slabe Jože (Vrhnika). **Starejše pionirke:** 1. Brož Branka (Vrhnika), 4. Garafoj Darja (Vrhnika), 7. Malovrh Karmen (Vrhnika). **Starejši pionirji:** 2. Stanovnik Miran (Vrhnika), 3. Petkovšek Matjaž (Vrhnika), 5. Prebil Robert (Vrhnika).

EKIPNA UVRSTITEV:

1. selekcija Vrhnik, 2. selekcija Postojne, 3. selekcija Cerknice, 4. selekcija Logatca. Ilirska Bistrica se tekmovanja ni udeležila!

III. KROS »DELA« v Ajdovščini 22. 10. 1978

1000 m — mlajše pionirke: 4. Japelj Polona (2.31,8), 16. Rihar Branka, 33. Krivina Brigita; **ekipna uvrstitev:** Vrhnika — 3. mesto (53

šek Tomaž, 30. Prebil Robert; **ekipna uvrstitev:** Vrhnika — 4. mesto (64 točk).

VSEEKIPNA UVRSTITEV (v Ajdovščini):

Vrhnika — 9. mesto. Rezultati naših predstavnikov so zelo uspešni in spodbudni. Prepričan sem, da bodo ob boljši organizaciji in prizadevanju vseh — od društev do komisij za rekreacijo po delovnih in mladinskih organizacijah, KS in njihovih referentov — še boljši.

Ob tej priliki izrekam v imenu ZTKO Vrhnika iskrene čestitke vsem tekmovalcem, posebno tistim, ki so nastopili na krosu DELA! Mentorjem ŠSD in zunanjim strokovnim sodelavcem iskrena hvala za dosledno izvajanje dogovorjenega programa in pomoč pri organizaciji tovrstnih tekmovanj.

Alojz Peternel

S krosom »DELA«, ki je bil v Ajdovščini 22. 10. 1978, se je nekako končala jesenska sezona krosov. Zadnjega krosa so se udeležili tudi predstavniki naše občine, tokrat drugič in v najštevilnejši sestavi. Uspeh, ki ga je sodelujoča ekipa dosegla, je presenetljiv (9. mesto v

stopal našo občino v Ajdovščini.

Tako izbrani tekmovalci pa niso odraz športne kvalitete občanov, še manj pa množičnega udejstvovanja, a so bili kljub temu zelo uspešni, kar je dokaz, da bi se lahko uvrstili še bolje, ko bi se krosa udeležili le

pionirji: 1. Petkovšek Matjaž (ŠSD Borovnica), 2. Stanovnik Miran (ŠSD IC), 3. Prebil Robert (ŠSD IC).

II. OBČINSKI KROS V STAREM TRGU PRI CERKNICI — 14. 10. 1978

Mlajše pionirke: 1. Rihar Branka (Vrhnika), 2. Japelj Polona

(točk). **Mlajši Pionirji:** 11. Ogrin Borut, 21. Brenčič Boris, 64. Slabe Tomaž; **ekipna uvrstitev:** Vrhnika — 6. mesto (96 točk). **Starejše pionirke:** 33. Brož Branka, 38. Malovrh Karmen, 63. Garafoj Darja; **ekipna uvrstitev:** Vrhnika — 9. mesto (134 točk). **Starejši pionirji:** 11. Stanovnik Miran, 23. Petkov-

RAZPIS TEKA REPUBLIKE — 1978

- Kraj teka: Vrhnika — pred domom JLA
- Termin: petek, 24. 11. 1978 ob 16. uri
- Zadnji rok prijave: sredo, 22. 11. 1978 do 12. ure na naslov ZTKO Vrhnika (pismeno) prijava naj vsebuje: ime in priimek in letnico rojstva tekmovalca.
- Število tekmovalcev: je neomejeno
- Tekmovalne kategorije in dolžina prog:

— mlaj. pionirji (roj. 1965 in mlajši)	1000 m
— mlaj. pionirke (roj. 1966 in mlajše)	1000 m
— star. pionirji (roj. 1963 in mlajši)	1000 m
— star. pionirke (roj. 1964 in mlajše)	1000 m
— mladinci (roj. 1959 do vključno 1962)	2000 m
— mladinke (roj. 1960 do vključno 1963)	1500 m
— člani (roj. 1958 in starejši)	3000 m
— članice (roj. 1959 in starejši)	1500 m
— veterani (roj. 1938 in starejši)	2000 m

S športnimi pozdravi!

ZVEZA TELESNOKULTURNIH ORGANIZACIJ
OBČINE VRHNIKA

Notranjska nogometna liga

V notranjski nogometni ligi letos nastopa osem moštev iz vrhniške in cerkniške občine. Prvenstvo se je letos pričelo nekoliko pozno, saj je do sedaj odigranih le pet kol.

V ligi nastopajo naslednja moštva: Borovnica, Rakek, Rakek (veterani), Cerknica, Dragomer, Usnjaj in Stara Vrhnika.

Prvi nastopi so prinesli zanimive obračune in tudi večja presenečenja. Prav gotovo je največje presenečenje v negativnem smislu ekipa Borovnice, saj je po petih kolid na repu lestvice z dvema točkama. Glavna favorita za osvojitve naslova jesenskega prvaka sta Usnjaj in Dragomer.

Med to dvojico se je po odigranih petih kolid vrnila ekipa Stare Vrhnik, ki je največje presenečenje dosedanjega poteka prvenstva. Te tri ekipe po prikazani igri tudi zaslužijo mesto na vrhu razpredelnice. Ostale ekipe pa se bodo borile za uvrstitve od četrtega do osmega mesta.

Rezultati:

1. kolo	
Cerknica : Rakek (vet.)	6:1
St. Vrhnika : Borovnica	5:1
Usnjaj : Rakek	2:0
LIKO : Dragomer	neodigrano

2. kolo

Dragomer : Rakek	2:0
Borovnica : Usnjaj	0:5

Rakek (vet.) : St. Vrhnika 0:0
LIKO : Cerknica 1:1

3. kolo
Cerknica : Dragomer 1:4
St. Vrhnika : LIKO 6:3
Usnjaj : Rakek (vet.) 7:0
Rakek : Borovnica b.b. 3:0

4. kolo
Dragomer : Borovnica 4:0
Rakek (vet.) : Rakek 1:1
LIKO : Usnjaj 0:0
Cerknica : St. Vrhnika 0:4

5. kolo
St. Vrhnika : Dragomer 1:1
Usnjaj : Cerknica 3:0
Rakek : LIKO 1:2
Borovnica : Rakek (vet.) 2:0

Lestvica po 5. kolid

1. Usnjaj	5	4	1	0	17:0	9
2. St. Vrhnika	5	3	2	0	16:5	8
3. Dragomer	4	3	1	0	11:2	7
4. LIKO	4	1	2	1	6:8	4
5. Rakek	5	1	1	3	5:7	3
6. Cerknica	5	1	1	3	8:13	3
7. Rakek (vet.)	5	0	2	3	2:15	2
8. Borovnica	5	1	0	4	3:17	2

Franc Petkovšek

Kaj pa Stari mlin?

Stari mlin je bil nekaj zelo obiskovana izletniška točka Vrhnik, danes pa nanj več ali manj pozabljamo. Za pozabo je kriva slabo oskrbovana cesta s strani komunalnega podjetja in nesramno obnašanje ljudi, ki jim ni do naravnih dobrin. Poškodovana kočja sredi mogočnih bukovih gozdov, stoječa ob osvežujočem bazenčku je še edini spomin na lepo preteklost.

Kočja je danes last tabornikov, in okolica ni niti malo pohvalna. Taborniki so si precej prizadevali za ureditev kočje in okolice, a mnogi obiskovalci žal nesramno uničujejo njihov trud. Oskrbovana kočja bi lahko nudila nepozabne kotičke za razmišljanje in razvedrilo vsakega občana, a žal je nekomu zelo v napoto. Je mar človek, kdor uničuje strešno opeko in ruši lepo zgrajeno brunarico? Taborniki se trudijo za naraven izgled Starega mlina, zlikavci pa uničujejo njihov trud. Mnogi nekulturneži ne znajo pospraviti za seboj, zato se Stari mlin spreminja v smetišče. Koča se spreminja v razdejanje, deske so polomljene in ostreje poškodovane. Ob takem ravnanju bodo nekega dne le še temelji spominjali na svetlo preteklost. Ni človek, kdor se znaša nad družbenimi objekti in čeprav je kočja v Starem

mlinu precej oamknjena od Vrhnik, bi jo morali bolj čistiti in varovati. Upam in želim, da bodo taborniki še naprej skrbeli za lepoto Starega mlina, obenem pa menim, da bodo vsi obiskovalci, morali znati bolje ceniti njihov trud. Le tako bo v bodoče Stari mlin zopet postal izletniška točka in bo razveseljeval staro in mlado v naši občini.

FRANCI TRŠAR

Da, takšna je streha na brunarici v Starem mlinu

Ob letošnji 200-letnici prvega pristopa na Triglav smo se Vrhničani že petič peš podali z Vrhnik na Triglav.

Za štart smo izbrali najbolj neprimeren trenutek, saj je na dan odhoda deževalo kot za stavo. Celo dopoldne smo gledali skozi okno in ugibali, ali bo ponehalo do popoldneva, ko se nameravamo odpraviti na pot. Toda, kot zakleto, ni in ni nehalo.

Ob treh, ko se nas je zbralo vseh pet, je še vedno lilo. Ob petih smo jo kljub dežju mahnilo proti Smrečju. Čeprav smo imeli pelerine, nas je vseeno namočilo. Ko smo hodili že proti Žirovskemu vrhu, je počasi prenehalo deževati, toda spustila se je tema in nekam nerodno smo jo mahali skozi gozd. Toda kmalu so se deževni oblaki razmaknili in posvetila je luna. V Hotavlju smo jo primahalili že po enajsti uri zvečer. Med potjo smo se za silo posušili toda ob hitri hoji so se nam oglasili želodci. Ker je bila gostilna že zaprta, smo zavili pod bližnji kozolec in se oskrbeli iz naših nahrbtnikov.

Zjutraj nas je že navsezgodaj zbudilo brnenje avtomobilov, ki so vozili mimo kozolca. Pa tudi zelo hladno jutro in sonce, ki nam je spešilo korak tja proti Novakom. **Ko smo se v gostilni okrepčali, smo se zagrizli v**

PEŠ Z VRHNIKE NA TRIGLAV

hrib proti Poreznu, ki nas je dobro zdelal. Čez tri ure smo že v Petrovem brdu, kjer si na soncu pred gostiščem sušimo preznojene in razbolele podplate in močimo razsušene žlezoce, v katere preložimo tudi nekaj hrane iz nahrbtnikov. Pot, ki nas vodi naprej proti Sorici in na Sorško planino je zahtevala tudi prvo žrtve, ki so se ji začela šibiti kolena. Do Bohinja je še vzdržala z nami, naprej pa se v večernem mraku skozi Voje proti Vodnikovim kočij odpravimo le štirje.

Steza je strma in skozi gozd se spotikamo ob korenine dreves in napenjamo zadnje atome moči, sledimo

pravemu, ki z baterijo išče pot. Celodnevna hoja je zahtevala svoje in po malem se nam že blede, saj že vsako kresnico zamenjamo za luč iz kočje. No, kljub vsemu ob enajstih zadenemo ob kočjo. Toda luči ni. Dobrohotna oskrbnica, ki smo jo prebudili, nam vseeno postreže s čajem in prisrčni spanje na skupnih ležiščih.

Zjutraj me prebudi znana govorica; čisto po vrhniško je nekdo poleg mene robantil nad žulji. Ko bolje pogledam, vidim, da je to Marko, ki se je skupaj z Vilmo, Vesno in Francetom podal proti Triglavu že dan pred nami.

Ob opisovanju poti in pripovedovanju doživljajev z nje

bi skoraj pozabili, da nas čaka še vzpon na letošnjega slavljena s katerim hočemo počastiti njegovo dvestoletnico in zaključimo naš peti pohod z Vrhnik na Triglav.

Nahrbtnike pustimo kar v kočji, saj se nameravamo vrniti po isti poti. Še dobri dve urici hoje in že smo na vrhu. Navzdol, posebno še po snegu na plazju pod Planiko, gre kot blisk in že smo na Konjskem seču, v četrto ure pa smo spet pri kočji. Tu si privoščimo še višinsko kosilo, okrog popoldneva pa se spustimo proti Bohinju. V dolini Voje se ustavimo ob prvem potoku v katerem si ohladimo razgrete podplate in pospravimo še preostalo hrano, ki nam je ostala.

V Bohinju smo si komaj priborili prostor v avtobusu. Vožnja do Ljubljane je nezonsna, saj smo v nabitem in razgretim avtobusu porabili še tiste moči, ki so nam ostale po pešačenju.

V Mantovi smo končno nadoknadili izgubljeno količino vode z vrčkom ječmenovega soka, ob katerem smo obdelali najbolj zanimive doživljaje s poti in delali načrte za prihodnje leto, ko se nam bo verjetno pridružil še kdo, saj se je doslej odpravilo proti Triglavu že 50 vrhničanov.

S. J.

Prizidek k osnovni šoli Ivana Cankarja.

Problemska konferenca SZDL je letos spomladi kritično ocenila dosedanje uresničevanje programa razvoja šolstva in otroškega varstva v občini. Zavzela se je za čim hitrejšo uresničevanje programa in za opredelitev konkretnih nalog na tem področju. Program se uresničuje. V Dragomerju je zgrajen vrtec, na fotografiji pa je gradbišče prizidka k osnovni šoli Ivana Cankarja, kjer gradbena dela hitro potekajo kljub nekaterim začetnim težavam.

SLABO VREME JE VPLIVALO, DA V KMETIJSKI PROIZVODNJI NI DOSEGLI PRIČAKOVANIH REZULTATOV

Ukrepi za omilitev škode

Neugodne vremenske razmere v letošnjem letu so vplivale, da v kmetijski proizvodnji nismo dosegli pričakovanih rezultatov, predvsem velja to za preskrbo krme za živino. Silosi, ki smo jih v zadnjih letih zgradili v občini, so letos prazni ali napolnjeni, saj silaža koruze ni dozorela oziroma marsikje zaradi obilnega deževja spomladi ni vzkliła, čeprav so jo kmetje tudi po dvakrat ali trikrat sejali.

Kmetijska pospeševalna služba je skupaj s strokovnjaki Kmetijskega zavoda iz Ljubljane ocenila nastalo škodo. Ugotovila je, da je pridelek koruze v poprečju manjši za petdeset odstotkov na barjanskih tleh in štirideset odstotkov na obrobju barja. Precej manjša pa je tudi njena hranilna vrednost. Letošnji pridelek travne detelje količinsko ni manjši, le kvaliteta pospravljenega krme je slabša. Tudi na travnikih pridelek ni manjši, izguba je nastala le pri hranilni vrednosti. Krompir in druge kulture pa ne predstavljajo tržnih viškov v občini in v oceno niso bili vključeni.

Z oceno in poročilom je kmetijska pospeševalna služba seznanila vse dejavnike v občini. Na razširjenem sestanku izvršnega odbora KZ, upravnega odbora sklada za pospeševanje kmetijstva in predstavnikov

družbenopolitičnih organizacij skupščine občine in izvršnega sveta, je bila imenovana komisija, ki je izdelala predlog ukrepov za omilitev nastale škode. Izvršni svet SO Vrhnika je obravnaval poročilo in predlagane ukrepe ter podprl akcijo za omilitev škode in iz sredstev proračuna zagotovil 200.000 din za regresiranje krme.

Na osnovi poročila so bili predlagani naslednji ukrepi, ki naj bi omilili posledice zmanjšanja kmetijskih pridelkov:

Za nabavo umetnih gnojil in krme za živino se zagotovijo sredstva v višini 1.800.000 din. Ta sredstva se zagotovijo z brezobrestnim kreditom kmetijske zemljiške skupnosti, tako da bodo kmetje imeli možnost plačila spomladi 1979.

Takoj se nabavi 500 ton krme za živino v vrednosti 1.500.000 din. Regresiranje krme, ki znaša 600.000 din in sicer — 200.000 din iz dohodka občine za leto 1978; — 200.000 din iz sklada za ševanje kmetijstva; — 200.000 din iz rezervne občine Vrhnika.

Za regresiranje umetnih gnojil 40 % cene po kilogramu bi zagotovili 720.000 din. Ta sredstva naj bi se zbrala s široko akcijo in sredstvi sklada za leto 1979.

Kmetijska zadruga se oblikuje in nabavi potrebna gnojila in pripravila pri tem zaračunavati stroške maržo.

Krajevne skupnosti naj zagotovijo, da jih je škoda prizadela in so zato ogroženi, ki jih bo treba vati še individualno.

Svetovni dan varčevanja

Dan varčevanja je malo dane neopazno minil. Ljudje se vse premalo zavedamo pomembnosti tega dne. Le redko kdo se vpraša, kako sploh, kot družba, varčujemo? Prav varčevanje je pereč problem ne le naše, ampak še marsikatero občine.

Mar varčujemo dokler se kruh valja po cestah? Nedvomno ne, kajti razkošje in razvajenost sta stalna gosta marsikatero hiše v občini. Mnogi se pritožujejo nad malo slabšim mesom, nad nesvežim kruhom, a se očitno ne zavedajo velikega števila lačnih sovostnikov po svetu...

Uvajamo samoprispevke, da bi zgradili prepotrebne vrtnice, šole, a po drugi strani mečemo denar v koš, ko ga vlagamo v nepotrebne objekte. Je to varčevanje? Ljudje smo premalo povezani, ne znamo delati odkritosrčno, premalo smo razgledani, še večkrat pa nočemo videti in razločevati »potrebno od nepotrebnega«.

Seveda nihče ne more reči, da ne varčujemo. Problem je v tem, da bi naša družba lahko več varčevala. Bolje je »zatisniti si pas«, kot pa metati kruh in meso v smeti. Kot družba moramo bolj skrbeti za sedanjost in bodočnost, biti moramo proti drugim objektom, ki nam dajejo malo, vzamejo pa veliko. Ne posamezniki, temveč vsi se moramo odločiti, kako in kaj bomo delali. Le tako dan varčevanja ne bo le navaden dan.

FRANCI TRŠAR

Pridnih rok pri ličkanju ni nikoli dovolj.

NA LIČKANJU KORUZE PRI GRILCOVIH

Enkratno doživetje

Letošnja jesen nam je naklonila obilico lepega vremena, pokrajina pa se je obarvala s čudovitimi jesenskimi barvami. Najpestrejša je v tem letnem času na kmetih, kjer pridne roke pospravljajo poljske pridelke.

Grilcova domačija stoji na robu Vrhnike. Delavnost in domačnost sta doma v tej hiši kot le malo kje. Sicer pravi gospodar Matija, da letošnja letina ni taka, kot bi morala biti, a dela se vseeno ne zmanjka. Krompir je letos v Grilcovih lažih presenetljivo dobro in debelo obrodil, pa tudi korenja za prašiče ne manjka. Nasploh se pri Grilcovih niti ne pritožujejo nad pridelki, čeprav bi lahko bili še boljši. Malokdo danes ve, kako se mora kmet skozi vse leto truditi na polju in kako malo denarja dobi za svoje marljivo delo. Nema lokrat mora obrniti vsako ped zemlje, če hoče jeseni pobirati dobre pridelke...

Vesel sem bil, ko so me Grilcovi povabili na ličkanje koruze. Ličkanje je star in že precej redke običaj, je pa zanimivo in enkratno doživetje. Sonce je jelo zahajati tam daleč za

Planino, ko se je pri Grilcovih zbralo staro in mlado. Hladen večer je pregnala domača kapljica, ki jo je prinesel gospodar, da pa je bilo veselje res pravo, se je med ličkarji razlila domača pesem. Stari in mladi smo zapeli skupaj, roke pa so neumorno slačile koruzo in jo vezale skupaj, da bi bilo delo čimprej opravljeno.

Po delu se ni nihče mogel upreti slastni špehovki, ki so jo zamesile pridne roke Grilcove Tončke. Vsakdo je z veseljem nazdravil gospodarju, ob poskočni glasbi pa smo plesali pozno v noč.

Zanimiv dogodek kar prehitro mine in lahko si samo želimo da bi se ličkanje ohranjalo še v naprej. Dokler bodo po poljih delali tako prizadeti kmetje, kot so Grilcovi, se nam nedvomno tudi za ličkanje ni treba bati! FRANCI TRŠAR

Razširitev ceste od mostu čez Ljubljano do križišča na Verdu in postavitve pločnika z niki, ki jo financira republiška skupnost za ceste in KS Verd, bo nedvomno povečala cestno prometno varstvo.

Naš časopis — Glasilo Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhnika — Ureja uredniški odbor: Drago Debeljak, Franc Petelin (glavni in odgovorni urednik), Peter Petkovšek, Jože Sojer, Janez Pečar, Jakob Susman, Richard Beuerman, Andrej Kraševč, Ivan Žitko (tehnični urednik) — Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnika — Številka žiro računa: 50110-678-41016 — Telefonska številka uredništva 70-325 — Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. Po mnenju Sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega odstavka 26. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometnega davka.

Vsakodnevno potovanje

Mrzla jutranja ura. Zunaj je še vedno temačno. Na uro niti ne pogledam. Se bolj se zavijem v toplo odejo ter za trenutek pomislim, kako lepo bi bilo, če bi lahko spala, spala...

Vendar pa mi budilka, kupljena ob moji prvi plači ne da več miru. Ropota in ropota in ko se umiri, sem tudi sama že pokonci. Najprej pogledam na termometer v sobi. Skoraj ne morem verjeti — pod ničlo je.

»Čimprej iz te ledenice,« si mislim.

Naredim samo par korakov čez »mostovž«, dvajset stopnic navzdol ter še nekaj metrov po spodnji veži in že sem v topli kuhinji.

V desetih minutah sem pripravljena, da odidem v službo.

Grem samo čez dvorišče in že sem na cesti, ki pelje proti Vrhniki. Avtobus ob tej uri ne vozi.

Postavim se na svojo stran ceste. Celo roke mi včasih ni treba dvigniti. Danes mi je ustavil osebni avto, včeraj in predvčerajšnjim me je peljal voznik tovornjaka, jutri se bom mogoče peljala celo s traktorjem. Kakorkoli že, važno je, da sem pravočasno prišla v službo. Na »štop«.

Delavnik se je iztekel, avtobus ob 13.45 pa je tudi že odpeljal proti Borovnici. Velikokrat sem že šla peš proti domu, vendar sem se tokrat ustavila že kar na križišču, kjer je na pločniku poleg ostalih, ki čakajo da »nekako« pridejo domov tudi zame še prostor.

Precej časa je minilo, predno je ustavil voznik iz Borovnice. Vožnja je malce naporna, saj sem bila šesti potnik v stoenki. Ob 16. uri sem bila doma, sem ponovno pogledala na uro, se je kazalec neusmiljeno približeval 17. uri.

Da sestane na Vrhniki v popoldanskem času ni nič novega, sem občutila sama, ker sem morala pred hišo zopet »štopati«. 45 minut je minilo, predno se lahko prisleda k tovarišu, ki je imel isto pot, in isti opravek kot jaz. Prišla sva pravočasno.

In ko so že skoraj vsi sedeli pred televizorjem in kdaj obenem pomislili tudi posteljo v toplem stanovanju, sem sama po končanem sestanku zopet stala na križišču, na cesti proti Borovnici. Če bi imela svoj avto, bi bila ob 19.30 doma.

Vendar tudi tokrat nisem imela sreče. Zmrzovala res nisem, saj se je temperatura dvignila. Začel je padati dež in v dveh urah sem bila »samo« mokra. Najhuje pa je to, da sem bila ti dve uri na očeh vseh, ki so se peljali MIMO.

Na avtobusu, ki odpelje iz Vrhnike proti Borovnici ob 21.35 sem se malo pogovarjala. Prišla sem domov in na službo nisem mislila več. Premišljevala sem pa o tem, kako mima bom peljala mimo njega, ki se je danes peljal mimo mene, in tako bom tudi jaz, ko bom imela avto.

Med vprašanji dnevnikovega zelenega telefona, ki je bil tudi na Vrhniki, bilo med drugim tudi vprašanje občanke, ki je spraševala, zakaj tako porabijo avtobusne zveze med Vrhniko in Borovnico.

Tovariš, ki je bil zadožen za odgovore na tem področju je odgovoril, da programa nerentabilna, in bi se s pogostejšimi avtobusnimi prevozi stroški več povečali.